

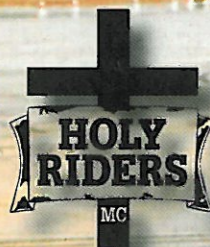
Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

428

**STREET LEGAL
FREDRIKSTAD
23. JUNI 2007**

www.streetlegalfredrikstad.net

**HOLY RIDERS MC
RACING**

**PILEGRIMS
TREFFET
DAGALI
28. JUNI TIL
1. JULI 2007**

www.pilegrimstreffet.no
treffsjef@pilegrimstreffet.no

Returadresse:

B économique

Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS

Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2007 - Årgang 25

To Russia with Love

Mitt første årsmøte s. 2-4!

Endelig lappen (s. 6-7) Visepresidentbryllupsfest (s. 12)

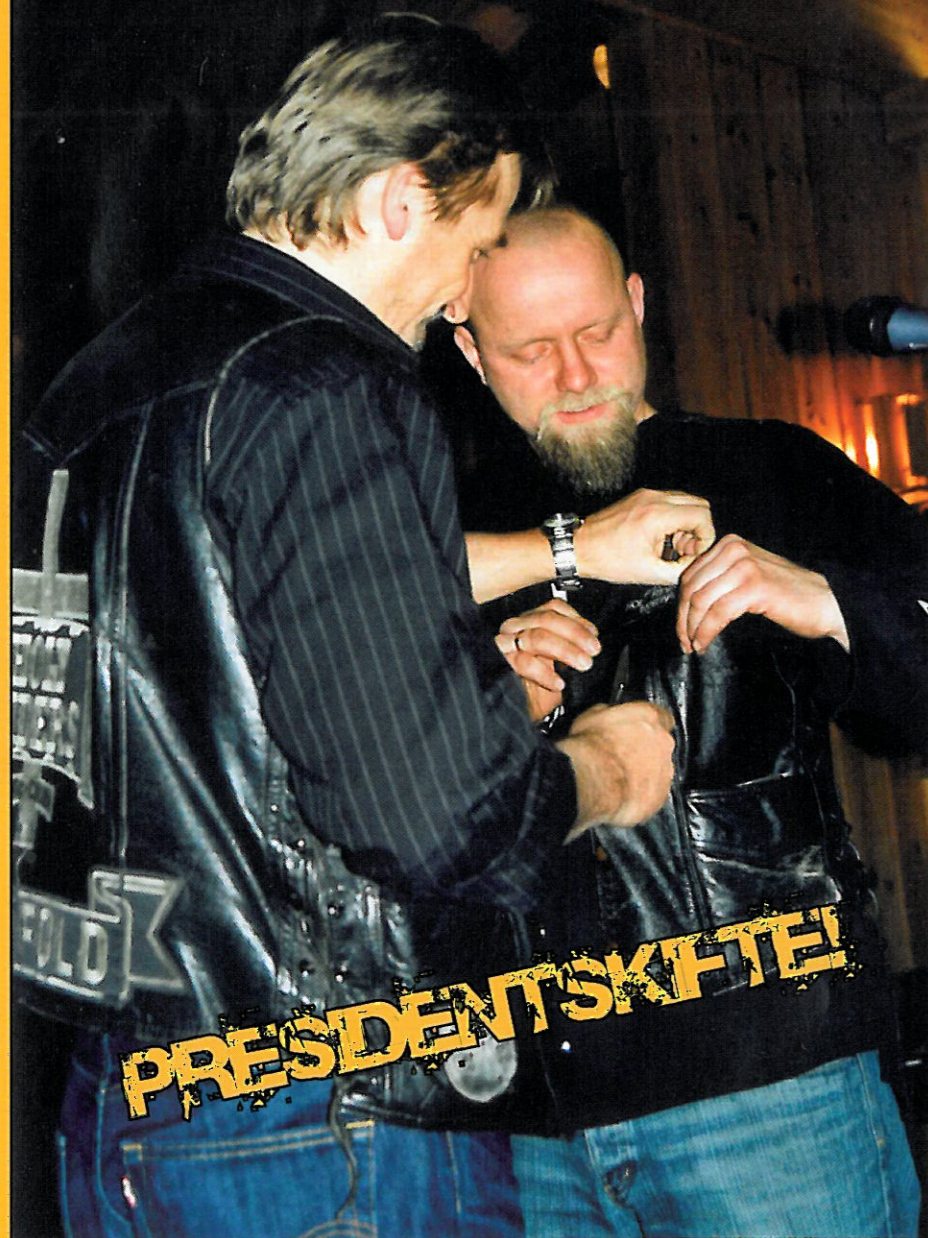

En liten stemningsrapport
fra et naturlig beskjedent medlem

Mitt første års møte

HR årsmøte, 10. februar 2007. Ole Kristian Kjenes lar den nyvalgte presidenten, Rune Enstad fra Vestfold, rive av presidentstripa på vesten til Ole.

Fredag morgen, kjapt ut av køya, luften bikkja, røske med meg sovepose og feltseng. Hva mer trenger jeg? Jo, tannkost og bibel, et håndkle, lommebok med penger, Power med saksliste og kart, vesten, varme sokker. Har jeg glemt noe nå så får det bare stå til, i bilen med meg, opp til Figgjo. Jeg skal på årsmøte i Holy Riders...

P Tekst: Kjetil Fuhr
Foto: Anne Skaiå / Kjetil Fuhr

Jeg skal på årsmøte i Holy Riders, og jeg skal kjøre sammen med Ruth og Magnus Skartveit, samt Karen Fjelde. Min kjære Siri er i Stockholm på møbelmesse og skal komme lørdagen. Hjem igjen blir vi 5 stykker i bilen, så her gjelder det å være venner. Ruth har gitt streng beskjed, ikke et minutt før kl. 1000, så jeg sitter i bilen og passer klokka før jeg kjører opp til huset, best å ikke vekke damers vrede når man skal tilbringe mange timer sammen i en bil.

Turen østover blir en fornøyelse, vi starter med å be for turen og årsmøtet, deretter ble det servert frokost etter alle kunstens regler, Ruth og Karen hadde selvsagt tenkt på alt, og da ble det plutselig ikke så farlig at en av de tingene jeg hadde glemt var mat og drikke. Jeg tenkte at det var bra ikke Siri så dette, for da hadde jeg jo fått kjefte, igjen! Det må bare sies, en lang biltur med gode venner, godt fellesskap, nydelige smørbrød, druer, jordbær og sukkerfri cola til resirkulerte tenåring, det er bra, og det ble en topp opplading til årsmøtet.

Med flatpressede nesetupper på vinduet hos Classic Motorcycles

I Tønsberg måtte vi innom Classic Motorcycles, butikken var stengt men når jeg skrubba nesen godt opp i vindusruta så oppdaget jeg at det var folk der inne. Det ble banking på vinduet, og dermed så slapp de inn 4 rogalendinger med store øyne og akutt må ha syndrom. Innehaver Geir Jacobsen kom etter en stund, og det var tydelig at han slet med å koble mitt ansikt som det er noen år siden han så sist, sammen med vesten min hvor Holy Riders tilknytningen fortsatt stod å lese med liten skrift på brystet. Det er en situasjon som jeg har opplevd ganske mange ganger etter at jeg ble frelst og begynte å bære HR bekleddning, og jeg synes det er like moro hver gang. Besøket hos Classic Motorcy-

cles fikk følger for nå har Ruth bestilt splitter ny Triumph Bonneville. Moralene er klar: Når kundene står med flatpressede nesetupper på vinduet, slipp de inn!

Et lite jakkemerke jeg dro kjensel på

Takket være god veibeskrivelse så gikk det raskt å finne fram til Råde og årets residens for årsmøtet. Det å komme sammen og treffe nye og gamle venner er alltid flott, jeg synes det er så fint å få kjenne på varmen og fellesskapet. Jeg tenker ofte at Jesus var gorrlei av å se på min vinglete framferd på livets vei, hvor jeg til stadighet slåss for å styre unna frelsen som kalte på meg. Til slutt fikk Jesus nok, dermed rasket han tak i sykkelens min og kjørte den rett inn til Holy Riders med meg som hjelpeløs passasjer. Etter den mottakelsen jeg fikk der, og møtet med Jesus som ble resultatet av sykkelkapringen, så sier det seg selv at jeg trives ualmennlig godt i samvær med mine brødre og søstre i klubben.

Ekstra sterkt ble det denne kvelden når jeg oppdaget en kar med et lite jakkemerke som jeg dro kjensel på, nemlig medlemspinen til NVMC, eller Norsk Veteran Motorsykel Club som er det fulle navnet på klubben. Denne klubben ledet jeg i 6 år, og det var Nils Rune Kind i fra Oslo-avdelingen som bar denne lille nålen. Det viste seg at han hadde snakket en del med meg på Ekebergmarkedet for noen år tilbake, og da hadde jeg vært noe uklar grunnet inntak av flytende føde, noe som ikke er uvanlig på fredagskvelden på Ekeberg. Jeg husket ikke Nils Rune, men når han nevnte sykkelens sin, da husket jeg han. Rart det der, jeg husker sykler men glemmer mennesket. Dermed så fikk vi en god samtale, Nils Rune fikk min historie, og jeg fikk rettet opp minnebrikken min så nå har jeg kontroll både på mann og sykler.

Natten ble tilbrakt i et nærliggende be-dehus, og om den natten er det en ting å si. Det var kaldt, forferdelig kaldt. Om morgningen ble jeg konfrontert med et av livets store mysterier. Hvordan er det mulig å skamfryse en hel natt for så å stå opp om morgningen og stinke svette? Det ble morgenstell på et lite toalett med en utrolig liten vask, men det ble bra. Håret lå sånn omtrent på plass og kroppsduftene ble oppgradert, god frokost ble fortært, og så var det klart for årsmøte.

Årsmøtet - en arena for positive opplevelser

Årsmøtet var jeg spent på. Takket være min medfødte beskjedenhet så har jeg mesteparten av mitt voksne liv blitt dratt med i alle typer styre og stell slik at jeg nå sitter og leder et landsforbund for motorhistoriske kjøretøyklubber med litt over 4600 medlemmer, og jeg føler at jeg etter hvert har lært en del om styre og stell innenfor frivillige organisasjoner. Men når det gjelder Holy Riders så er det en dimen-

sjon jeg mangler erfaring med, nemlig Herrens inngripen og påvirkning i klubbens virke, og her har jeg ingen erfaring og alt å lære, for ikke si erfare. Derfor var jeg veldig spent på møtet, dette var spennende.

Jeg har både lest og blitt fortalt at klubben tidligere har opplevd en del stormfulle perioder, med tidvis kraftige bølger vedrørende sentrale spørsmål for klubben, og siden jeg selv besitter en del erfaring med hva stridigheter internt i en organisasjon kan forårsake, så var jeg ekstra spent på om vi skulle få oppleve et godt og fredelig årsmøte, eller om vi skulle være vitne til sterke meningsutvekslinger og nedbrytende stridigheter. Døm om min glede når årsmøtet ble en arena for mange positive opplevelser, ingen stridigheter, dyktige møteledere, god stemning, klare visjoner og et nytt styre bestående av tydelige ledere, klare målsettinger og et styre og en klubb som går den vei som Herren leder oss på.

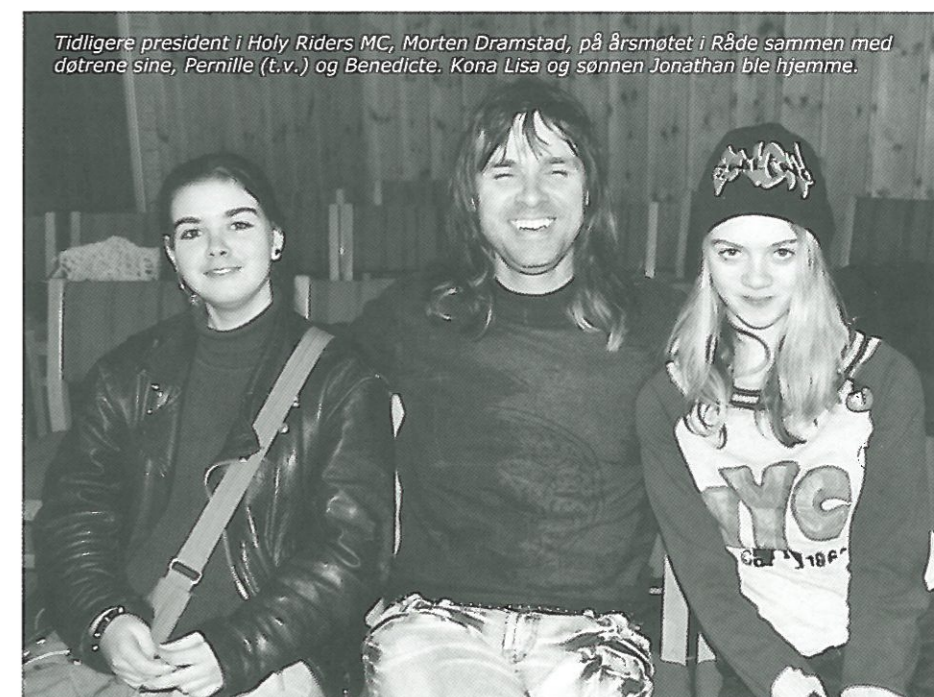
Selv lærte jeg masse, det var bra å oppleve at saker som i andre organisasjoner ville medført ramaskrik, så som regnskap og revisjonsberetning ikke var tillagt det fokus som er tilfelle i svært mange andre foreninger og lag. Ikke det at regnskap er viktig, det er jo der og er i orden, men fokuset til klubben ligger ikke i det å til enhver tid ha en prikkfri organisasjon, fokuset ligger i det å være en misjonsforening, å virke ute blant andre motorsyklister og være et vitne for Jesus. Dette er viktig lærdom, noen ganger blir kravene til organisasjon så stor at grunnlaget for den ideelle foreningen kommer i andre rekke, og da har man tapt. Organisasjonen eksisterer ikke for sin egen del, den er tuftet på et grunnlag om å representere noe, verne om og skape grunnlag for noe som oppleves som verdifullt. Holy Riders sitt kall er å vinne andre motorsyklister for Jesus. Ut på veien venner, gi gass for Herren!

En mann som vandrer med Gud

Lørdagskvelden ble en sterk kveld. Vi tok avskjed med en president og fikk lov til å ta imot en ny. Ole Kristian talte og forklarte at hans virke som president skulle ikke tillegges han som fortjeneste, det var Jesus sin ære. Det er riktig det, det er Jesus sin ære, men Herren bruker oss mennesker der han finner det formålstjenlig, og det var derfor utrolig sterkt og særdeles velfortjent når en tidligere president i HR, Morten Dramstad kom frem og delte et vitnesbyrd med oss. Ole Kristian er en mann som vandrer med Gud, og ved å være president i HR så har Ole Kristian fått lov til å peke på Jesus for mange mennesker. I tillegg så har Ole Kristian gjennom sine 8 år som president måtte stå i spissen for mange harde strider internt i HR, og det kom tydelig fram at det ikke var tilfeldig at Gud hadde valgt Ole Kristian til å lede klubben gjennom disse turbulente årene. Derfor gjorde det utrolig godt å få oppleve Ole Kristians siste årsmøte som president med den freden og roen som preget dette møtet, striden er tilbakelagt, freden er vunnet. Selv for meg som fersk i klubben var det lett å merke at dette var den herskende stemningen på møtet, og det lover svært godt for framtiden. Tusen takk til Ole Kristian for solid innsats i Herrens tjeneste, og tusen takk til Morten for sitt vitnesbyrd, og ordene du ga Ole Kristian. Det var vanvittig sterkt.

Deretter fikk vår nye president Rune Enstad slippe til med vitnesbyrd og tale. Hva skal en si? Jesus er sannelig nr. 1 når det gjelder headhunting. Det var godt å høre Rune sine ord, det skal bli utrolig spennende å få følge Rune når han nå tar over stafettpinnen og skal videreføre det arbeidet som Ole Kristian og andre før han har utført. Jeg er overbevist om

Forts. neste side!

Tidligere president i Holy Riders MC, Morten Dramstad, på årsmøtet i Råde sammen med døtrene sine, Pernille (t.v.) og Benedicte. Kona Lisa og sønnen Jonathan ble hjemme.

at klubben går spennende tider i møte, slik inspirert framtidstro er topp å oppleve, og med Jesus på laget så er det bare å gi gass, en ny sesong ligger foran oss.

25 år utholdende i bønn

Lørdagskvelden var også tid for ryggmerke-utdeling. Selv skulle både jeg og Siri få tildelt ryggmerke, og det er noe jeg har sett fram til lenge. Det å få korset på ryggen og komme seg ut på veien og vise verden hvem jeg tror på, det blir bra. Vi var tilsammen 8 stykker som skulle tildeles ryggmerke denne gangen, ikke alle var der, men vi ble vel i alt 6 stykker som fikk komme fram, fikk merket, fikk lov til å vitne og ble bedt for.

Selv så hadde jeg fryktet at jeg skulle oppleve å ikke få fram et ord, naturlig beskjeden som jeg er, men siden jeg er født uten begrensninger både når jeg snakker og når jeg skriver, så gikk det bra synes jeg selv. Jeg fikk lov til å fortelle om hvordan Jesus tok tak i sykkel og ledet meg på den rette vei, og hvilke følger det har fått for mitt liv, og det var godt. Det er godt å kunne fortelle andre mennesker om min opplevelse, det er ikke bare en fortelling om hva jeg tror på, det er også en fortelling om hva som skjedde med meg. Etter meg vitnet Siri, og da fortalte hun blant annet om hvordan det har vært å være gift med meg i snart 25 år, og hvordan hun som kristen har holdt ut med meg som har levd som ufrelst. Da fortalte Siri noe jeg ikke hadde hørt før, nemlig om hvordan Jesus hadde vist henne et skrifsted som ga henne ro rundt meg og min frelse, og som hun hadde holdt fast ved gjennom alle disse årene. Og da

var det nok godt at jeg vitnet først, for skulle jeg i ilden etter Siri så hadde jeg nok ikke fått fram et ord, hennes vitnesbyrd traff meg midt i hjerteroten. Så nå er vi fullverdige medlemmer i Holy Riders begge 2, og det var det ikke noen som hadde fått meg til å tro for et par år siden. Verken at jeg skulle bli kristen eller at Siri skulle begynne å kjøre sykkel. Jeg fant Jesus, Siri fant motorsykkelen, sammen fant vi en flott familie i Holy Riders. Halleluja!!

Jesus endrer mennesker

Det var en mentalt full ladet kropp som krøp ned i soveposen lørdagsnatten. Nå hadde noen funnet ut av varmelegget i tillegg, så denne natten holdt jeg kroppsvarmen. Søndagen startet med nok en god frokost, deretter ble det å lesse opp bilen med bagasje og mennesker, og sette kursen vestover. Det gikk bra selv med 5 stykker i bilen. Sammen hadde vi en kjempetur hvor vi fikk lov til å bearbeide inntrykkene fra helgen, og kjenne på taknemligheten over å ha det så godt som det vi har i klubben.

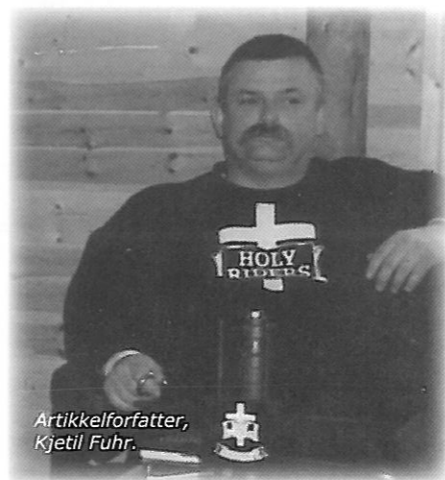
Vi var hjemme utpå søndagskvelden, og både barn og bikkje hadde klart seg utmerket mens opphavet sprang rundt på østlandet med skinnvest. Ungene synes nok det er litt spesielt med begge de gamle kjørende rundt på sykler iført ryggmerke, men det går jo bra. Siri er blitt beskyldt for å ha kommet i overgangsalderen, mens jeg befinner meg i en vedvarende livskrise hvor jeg er redd for å bli middelaldrende, alt ifølge våre barn. Men Torstein på snart 15 år skal kjøre sykkel og melde seg inn i HR når han bare er gammel nok, og Marthe reiser rundt i varme land og arbeider som frivillig for kristne

organisasjoner, så egentlig tror jeg de er litt stolt over oss gamle. Så trives de mye bedre med en snill far, for det er rart med det – Jesus endrer mennesker.

Tusen takk...

Tusen takk til avdelingen i Ytre Østfold for et topp årsmøte, god mat og kjærlig omsorg, og tusen takk til Ruth, Karen og Magnus for en topp reise og for godt vennskap. Tusen takk også til avdeling Sydvest som har tatt imot en beskjeden villfarene politimotorsyklist samt hans flotte kone, med åpne armer og endeløst hjerterom. Og tusen takk til Jesus som tok meg i nakkeskinnet og lempa meg inn til frelsen når han så at jeg ikke var kar om å få det til selv.

*Kjetil Fuhr, tør jeg si det?
En Holy Rider!!!*

Artikkelforfatter,
Kjetil Fuhr.

POWER

Organ for Holy Riders MC

Neste deadline:
1. mai 2007

Bladet utkommer:
Juni 2007

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 400 medlemmer fordelt på 15 avdelinger og grupper i Norge, Tyskland og Sverige. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:
Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner:
President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
e-post: president@holyridders.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement:
Medlemssek.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
epost: medlem@holyridders.no
Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095

Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abonnenter.
Medlemsskap: Kr. 600,- pr. år + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkeltmedlemmer direkte for dette.

Power
Ansv.red.: Solveig Sisjord
tlf.: 992 61 869
Redaktør: Anne Skaiå
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf.: 924 32 374
e-post: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år.
Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:
Webmaster: Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493

e-post: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt:
epost: kaffetelt@holyridders.no

Gavekonti:
Klubbgever: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Russisk BikerBibel: 9365.05.67992
Lønngavefond, president: 9365.05.79117
Lønngavefond, Power: 9365.05.79109
Kontoadresse: Se klubbens hovedadresse.

Forsidebilder: René Changuion og sønnen Ramon i Lisbon, Portugal, på vei til Russland med nytrykte russiske Bikerbibler. (Foto: CMA) Rune Enstad (t.v.) og Ole Kristian Kjenes - presidentskifte på årsmøtet. (Foto: A.Skaiå) Siri Obrestad Fuhr på ny sykkel (Foto: K.Fuhr) Mari-Louise og Bent Risøy vies i Sør-Afrika! (Foto: Rene van Greunen)

Bakside: Daniel Skaiå, Dagali 2006. (Foto: A.Skaiå)

Innhold:

Mitt første årsmøte v/Kjetil Fuhr	s. 2
Presidentens hjerte v/Rune Enstad	s. 5
Endelig lappen v/Siri Obrestad Fuhr	s. 6
Sammendrag årsmøteref. Nye ryggmerkeberere	s. 8
Ny sentralstyreinfore v/Kjartan Reime	s. 9
Engelsk versjon av Presidentens hjerte Oversatt: Vidar Johnsen	s. 9
To Russia with Love v/René Changuion Oversatt: Anne Skaiå	s. 10
HR visepres.bryllupsfest v/Sven Ivar Eknæs	s. 12
«Følg meg!» Undervisning v/R. Enstad	s. 13
Tysk versjon av Pres.hj. Tysk versjon av «Følg meg» Oversatt: Doreen og Vidar Johnsen	s. 15
Kalenderen 2007 Overgitte mennesker v/Anne Skaiå	s. 17
MC møter trailer og en engel v/Tonia Sandvoll	s. 18
PowerPrayer v/Lisa Tjomsland	s. 19
PR Street Legal m.m.	s. 20

Annonsepriser Power 2007

Vanlig nummer:

Priser (opplag ca 700)
Størrelse sort/hvitt farger

1/1 A4	kr 1.300,-	kr 2.300,-
1/2 A4	kr 750,-	kr 1.300,-
1/4 A4	kr 400,-	kr 750,-
1/8 A4	kr 300,-	-

Spesialnummer

Priser (opplag ca 1500)
Størrelse sort/hvitt farger

1/1 A4	kr 2.300,-	kr 4.000,-
1/2 A4	kr 1.300,-	kr 2.300,-
1/4 A4	kr 750,-	kr 1.300,-
1/8 A4	kr 500,-	kr 700,-

Støtteannonse

Årsavtale (5 utgaver av Power)
Kr 5000,- pr/år.

Klubbens nye presidentpar,
Sigrun og Rune Enstad.

Presidentens hjerte

Å ller først vil jeg takke for et fantastisk årsmøte og for tilliten jeg ble vist ved at blanke- og motstemmer glimret med sitt fravær. Jeg takker for at jeg fikk denne bekræftelsen på det valget jeg gjorde med å stille som president. Det gir en fantastisk støtte å gå videre på det jeg opplever som et kall fra Gud, og at det også ble bekreftet av mennesker i klubben. Jeg er også veldig takknemlig for en absolutt verdig «avskjed» med «gamlepresidenten». Han fortjente hvert lovord som ble gitt! Takk skal du ha Ole, og takk for at du står med oss videre. Gud velsigne deg og dine!

Ellers er dette altså mitt aller første presidentens hjerte. Med en flott tur sammen med Vidar, Doreen og Sigrun til Tyskland friskt i minne, er jeg veldig takknemlig for det vi så langt har fått være med på. Det var særdeles godt å få møte klubben i Tyskland, og ta litt del i den prosessen de nå går igjennom. Gud var sterkt til stede der også og vi har grunn til å forvente gode ting der i fortsettelsen.

I dag har jeg lest noe fra en engelsk oversettelse av Bibelen som jeg har stor glede av: «The Message.» Ofte åpner det opp nye oppdagelser fra Bibelen å lese andre oversettelser. Jeg leste fra Mark 16 om Jesu oppstandelse og de første møtene med disiplene. Der står det at han åpenbarte seg for de 11 mens de satt til bords (v 14) og at «Han bebreidet dem for at de var vanntro og forherdet...» I The Message står det: «Han stilte dem på det alvorligste til svar for deres stahet i det at de nektet å tro på dem som fortalte at de hadde sett ham levende. Så sa han til dem: Gå ut i verden, gå overalt og proklamer budskapet om evangeliet til alle og enhver! Alle som tror og blir døpt, skal bli frelst, men de som nektet å tro... skal bli fordømt!» Det var uttrykkene «nektet å tro» og «deres stahet» som talte til meg. Det sier meg at tro har mye mer med et valg å gjøre enn følelser. Jeg har flere ganger hørt folk si: «Det nektet jeg å tro på...»

Tro er selve basisen for alt i Guds Rike. Vi blir frelst ved tro. Ved å tro på budskapet og ta imot i tro den gjerning som Jesus gjorde på korset. Det gjelder ikke bare en gang, men

hele livet må vi velge å ta imot hans nåde og tilgivelse i tro. Det betyr at hver dag når jeg står opp av senga, velger jeg å tro at Guds nåde er ny i dag, for det står i Hans ord! Han drar ikke med gammel grums fra dagen før, men hans nåde er ny hver morgen. Når anklageren kommer med sine fordømmelser, kan jeg velge å tro Guds ord som sier at «Det er ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.» (Rom 8,1) Det er vel egentlig ingen ting som krenker Gud mer enn at vi velger å ikke tro på det han har sagt! Hvis vi velger andre løsninger på det som har med våre liv å gjøre enn de løsningene Han har gitt i Jesus Kristus på korset, da krenker vi Ham. «Uten tro er det umulig å behage Gud.» (Hebr 11,6)

Vi må også velge å øve oss i å tro på oppstandelsen og de konsekvenser det har for våre liv! Det gir grunn til å tro på hans gjerninger i blant oss. Han har sagt at han vil være med, og videre i Mark.16 sier han noe om de gjerninger som skal følge dem som tror: «De (de som tror) skal kaste ut demoner i mitt navn, snakke i nye tungemål, ta slanger i hendene uten å bli skadet og drikke dødelig gift uten å dø og de skal legge hendene på sjuke så de blir friske...» Her er det mye land å innta, men jeg ønsker å tro Gud for alle disse tingene, og at vi skal se slike ting skje i blant oss. Ta Gud på ordet i tro og handle deretter. Jeg tror Gud for at vi skal se helbredelser tegn og under i MC-miljøet, at mennesker skal bli frelst, overbevist av Guds kraft med en sterk erkjennelse av at Jesus lever. Jeg ønsker å tro Gud for større ting enn det vi har sett hittil i klubb og menigheter. Vi må faktisk ta et valg, daglig å tro Gud for det han har sagt. Han har gitt oss muligheten til å velge. Jo mer vi velger å tro Gud for det han sier i sitt ord, jo mer gir vi Ham muligheten til å svare oss på det vi i tro ber Ham om. Når mine tanker og følelser sier noe annet enn det Guds ord sier, hvem er det da som tar feil?

Må Gud velsigne deg og din avdeling til å ta Gud på Hans eget ord, både i ditt personlige liv og i arbeidet i Guds rike.

Broderhilsen, Rune Enstad

English version page 9. Übersetzung in Deutsch, seite 15.

- Sammendrag av årsmøtoreferatet 2007 -

Totalt antall stemmeberettigede tilstede på årsmøtet: 76. I stemmeresultatene er tallene fra forhåndsstemmer medtatt. Referatet må ses i sammenheng med årsmøteinncallingen (se Power 1/2007). Dette er et sammendrag av årsmøtoreferatet. Dersom komplett referat ønskes, kontakt Bent Risøy i sentralstyret: bent.risoy@holyridders.no

Sak 1)

Ordstyrere: John Gunnar Kogstad og Raymond Ranvik. **Referenter:** Oddmund Solheim og Johnny Vågenes. **Signere:** Arne Håkon Johnsen og Kjetil Fuhr. **Tellekorps:** Avd. Oslo (Geir, Idun, Dag, Jan-Vidar, Gunnar og Sølve).

Sak 2) Godkjenning av innkalling og sakspapirer

Noen justeringer:

- Info om Tyskland under infosaker
- Info om Færøyene under infosaker
- Rapport fra ansatt (3.6) og Power (4.4) slås sammen under 3.6

Sak 3) Sentralstyrets rapporter

Alle punkter godkjent med noen endringer.

Sak 4) Rapporter fra virkeområder

1. Kaffetelt v/Henrik Engen

Kaffeteltet betyr mye for treff-folket.

Fra salen: Vi må være mer frimodige når vi har kaffeteltet og skal ha MC-gudstjeneste på f.eks. Norgestreffet. Be om hovedteltet!

2. Bønnering v/Lisa Tjomsland

Det er fire avdelinger i Norge som ikke har bønneringsansvarlig. Det oppfordrer jeg dere til å ha. Det skjer ting i bønn!

Ingen spørsmål fra salen.

3. Pilegrimstreffet v/Kristin Fossum

Jeg synes det gikk overraskende bra. Det er gøy å ha det gøy i lag! Det gikk til og med i overskudd. Tre stykker ble frelst på treffet! Ingen spørsmål fra salen.

4. Power (Slått sammen med pkt. 3.6)

5. Bikerbibelen v/Henrik Engen og Vidar Johnsen Vi må ha ca. 300 000 kroner for å trykke nytt opplag. Vi har nå ca. 200 000. Forventer trykking våren 2007. Planlagt opplag 20 000 som før.

Biblens til Ukraina er nå på plass etter en god del problemer med sendinga dit. Noe havna i helt feil landsdel, og noe ble holdt tilbake i tollens i Ukraina.

6. HR Racing v/Jan Eirik Spurkeland og Arild Brudeli Takk til alle avdelinger og enkeltpersoner

som er med og støtter på alle måter! Vi skal arrangere street legal i Fredrikstad 23. juni i år. Dette skal bli et årlig evenement. Se www.streetlegalfredrikstad.net som er oppe nå.

7. Internett v/Vidar Solberg og Vidar Johnsen

Det er meningen at avdelinger og virkeområder selv skal legge ut sine ting. Ta kontakt på webmaster-adressen for å få brukernavn og passord eller for å sende innhold du vil ha inn. Det bør være en ansvarlig redaktør, kanskje sentralstyrets redaktør? Designet bør endres, så det er fint hvis noen kjenner noen.

5. Infosaker

1. Indeksregulering av medl.kont. for 2007

Sentralstyret har ikke foreslått noen ny kontingent så den blir som før. Reguleres neste år. Fra salen: Hva er den sentrale kontingenten, og hva går den til? Svar: 600 for enkelt-medlemskap og 800 for ektefeller-medlemskap. I tillegg blir det 400 til ansattkontoen, som avdelingene selv bestemmer hvordan de får inn penger til.

2. Pilegrimstreffet 2007 v/Kristin Fossum

Vi er avhengige av at folk sjekker opp evt. nye treffplasser, rent praktisk, før forslaget sendes til sentralstyret. Leie av treffplass er per i dag rundt 15 000, vi må ha mulighet til å ordne maten selv.

Forslag til talere, band, overraskelser, osv. må komme veldig raskt. Treffet blir 28. juni til 1. juli.

Fra salen: Er det fortsatt slik at sentralstyret SKAL arrangere? Svar: Hvis det er noen avdelinger som vil arrangere, så er det fullt mulig. Det var laber respons fra avdelingene for noen år siden som gjorde at sentralstyret overtok organiseringen.

3. Info om Germany (v/Vidar/Henrik/Rune)

Kornelius «Mondo» Novak trekker seg ut av HR MC Germany i mars 2007 og starter en misjonsorganisasjon. Roger og Connie Schöllkopf leder HR Germany foreløpig. Det er ingen dramatik rundt det hele.

4. Info om Færøyene (v/Ole Kristian Kjenes)

Færøyene vil heller starte noe helt eget enn å bli avdeling i HR. Det er geografiske hindringer som gjør det vanskelig for medlemmene å bli kjent med resten av klubben. Her er det heller ingen dramatik. Det er viktig at de gjør det som føles riktig.

5. Valg av valgkomité

Nils Rune Kind og Jan Vidar Husby (begge avd. Oslo) valgt ved akklamasjon.

6. Valg av revisorer

Andreas Aasgård (avd. Nordhordland) og Endre Olav Østgård (avd. Trondheim) ble valgt ved akklamasjon.

1. Årsplan for sentralstyret

Godkjent ved akklamasjon.

2. Videreføring av sentralt julebord

Det var laber oppslutning om julebordet i 2006. Hvis vi skal arrangere det framover så er det kanskje lurt at det arrangeres regionalt og ikke sentralt.

Fra ordstyrer: Vi kan ta dette tilbake til avdelingene og så kan avdelingslederne komme sammen og bestemme på avdelingsledermøtet. Fra salen: - Det er forhåndsstemmer, men det er ingen argumentasjon å stemme ut ifra. Dette gjør det uproblematisk å stemme for eller mot videreføring av dagens ordning. Stemmingen sa at 64 er for at dette bestemmes på avdelingsledermøtet, 2 stemte mot.

3. Budsjett for Holy Riders MC

Vedtatt med 66 stemmer for og 2 stemte blankt.

4. Budsjett for Power

Vedtatt med 70 stemmer for og 1 blank.

7. Workshop

Årsmøtet ble delt inn i grupper for å diskutere hvordan man kan komme videre i viktige målsettinger i klubben. På høstens avdelingsledermøte kom avdelingslederne med stikkord på ting de opplevde som viktig for klubben å jobbe med. Gruppene vil velge seg et par av de stikkordene de synes er viktigst, eller selv foreslå nye stikkord, for så å jobbe med hvordan disse stikkordene/målsettingene kan nås. Dette ble presentert etterpå.

8. Valg for kommende periode

1. Valg av president

Kandidat: Rune Enstad.

Det var 17 forhåndsstemmer i Runes favør. 73 stemmer for Rune fra salen, 0 mot og 0 blanke.

2. Valg av sentralstyreprerentanter

Kandidater: Magnus Skartveit og Kjartan Reime. Benkeforslag: Solveig Sisjord. Alle velges for to år. Valgresultat: Magnus Skartveit, Kjartan Reime, Solveig Sisjord. I tillegg sitter følgende personer videre i styret i ett år: Bent Risøy, Kristin Fossum og Henrik Engen.

3. Valg av valgkomité

Nils Rune Kind og Jan Vidar Husby (begge avd. Oslo) valgt ved akklamasjon.

4. Valg av revisorer

Andreas Aasgård (avd. Nordhordland) og Endre Olav Østgård (avd. Trondheim) ble valgt ved akklamasjon.

Ny! Sentralstyreinno

Helgen 23.-25. februar hadde vi det første sentralstyremøte med det nye styret og med vår nye president, Rune Enstad. Dette ble avholdt delvis i klubbhuset til avdeling Vestfold og hjemme hos Rune. Vi møttes fredagskvelden og brukte den godt til å bli kjent, dele Guds Ord og be ilag. Ble sent i seng og tidlig opp til frosset vann på klubbhuset. Alle var enige om at det ikke var direkte sydenvarme å sove i. Men vi hadde en lang lørdag med mange saker og mye god drøs.

Vi snakket om hvor viktig bønneringen er for vårt virke, og vi tror at det som gjøres der er helt vesentlig for vår eksistens. Vi håper at alle avdelingene har klart å få en eller to personer som kan være med i bønneringen. Og ikke minst oppfordrer vi alle til å sende inn bønneemner, og gjerne tilbakemeldinger til bønneringen om bønnesvar. Send en sms eller ring bønneringen på telefon 957 89 474.

Konstituering

På styremøtet konstituerte vi oss først og delte med hverandre hva den enkelte hadde lyst til å gjøre i styret og ikke minst hva vi ønsket for klubben. (Se spalten til høyre med info om ansvarsområder for den enkelte i styret.) Til opplysning jobbes det med å få en person som kan ta ansvar for medlemssekretærtjenesten.

Kontakt regionsansvarlig

Det er viktig at alle avdelingene får oppfølging fra sentralt hold av sin regionskontakt. Vi håper også at hver avdeling bruker sin regionskontakt. Det er lov å både ringe og sende mail til oss. Bruk oss, for vi er der for dere! (Se regionsansvarsfordeling i spalten til høyre.)

Pilegrimstreffet 28/6 - 1/7

Pilegrimstreffet blir i år i månedskiftet juni/juli, 28. juni - 1. juli, på Dagali. Har du tanker og synspunkter eller noe som dere kunne tenkt dere å bidra med, kontakt treffsjef Kristin Fossum på 922 80 745. E-post: treffsjef@holyridders.no

Bikerbibelen - nytt opplag

Vidar Johnsen (Bikerbibelansvarlig sammen med Henrik Engen) opplyser: Det går mot trykking av 3. opplag av den norske Bikerbibelen! Det er en større revisjon denne gangen enn de siste gangene, hvor flere vitnesbyrd blir byttet ut med mer aktuelle. Mange av de nye vitnesbyrdene er nå til grafisk tilrettelegging, og håpet er at biblene kan gå i trykken før sesongen har satt skikkelig inn. Skulle du ha noen penger liggende du ikke vet hva du skal bruke til, så har du en god sak her! Bikerbibelkonto: 3632.51.73577. (Pr 18/3-07 står det 222.797 kroner på konto. Mål: 300.000.)

Vi oppfordrer også alle til å verve nye Power-abbonenter.

Kjartan Reime, sekretær

English version of p. 5: (Oversatt: Vidar Johnsen)

Firstly, I would like to say thanks for an incredible annual meeting and for the trust I was given by the total absence of blank votes or votes against me. I am thankful that I received this confirmation that I did the right thing when I chose to run for president. It gives me a wonderful support in carrying out what I see as a calling from God; now even confirmed from people in the club. I am also very grateful for the absolutely dignified «farewell» our «old president» was given. He deserved every piece of commendation he was given! Thank you Ole, and thank you that you are standing with us in the time to come. God bless you and your family!

So, this is my first «from the President's heart» article. With a great trip together with Vidar, Doreen and Sigrun to Germany fresh in mind, I am very grateful to what we so far have been a part of. It was such a good experience to meet with the club in Germany and to take part in the process they are going through right now. We felt a strong presence of God and there is good reason to expect more great things there.

I read something today in an English translation of the Bible that has given me great joy: «The Message.» Often when you read other translations, you can make new discoveries. I read from Mark 16, about the resurrection of Jesus and the first meeting with the disciples. It says that he revealed himself for the 11 as they sat by the table (verse 14) and that «He reproached them for their unbelief and hardness of heart» [New American Standard - similar to the Norwegian translation used here]. In The Message it reads: «He appeared and took them to task most severely for their stubborn unbelief, refusing to believe those who had seen him raised up. Then he said, «Go into the world. Go everywhere and announce the Message of God's good news to one and all. Whoever believes and is baptized is saved; whoever refuses to believe is damned.» Those expressions, «refuses to believe» and «their stubborn unbelief» is what spoke to me. It tells me that faith has much more to do with a choice than it has with feelings. Several times I have heard people say: «I refuse to believe that» etc.

Faith is the basis for everything in the Kingdom of God. We are saved by faith, -By faith in the message and by accepting in faith the work Jesus did on the cross. This is not a one-time happening, but throughout our whole life we must choose to accept his mercy and forgiveness in faith. That means that every day when I walk out of bed, I choose to believe that God's mercy is new today, because it is written in His Word! He does not dig around in old dirt from the day before; his mercy is new every morning. When the accuser comes with his prejudices, I can choose to believe the Word of God that says: «There is now no condemnation for those who are in Christ Jesus.» (Rom 8:1 - NIV). There are nothing more offending to God than us choosing not to believe what he has said! If we choose other solutions to things in our lives than those He has given in Jesus Christ on the cross, we offend him. «Without faith it is impossible to please God.» (Heb 11:6 - NIV)

We must also choose to practice faith in the resurrection and the consequences it has for our lives! It gives us reason to believe in his works among us. He has said that he will be with us, and if we look further in Mark 16, he says something about the signs that will follow those who believe: «They will drive out demons; they will speak in new tongues; they will pick up snakes with their hands; and when they drink deadly poison, it will not hurt them at all; they will place their hands on sick people, and they will get well...» Here there's much land to take possession of, and I want to believe God for all these things and that we will see such things happen among us. Believe God on his word and live thereafter. I am having the faith to God that we will see healings, signs and wonders in the biker scene, that people will get saved, convinced by God's power and with a strong recognition that Jesus is alive. I wish to believe God for greater things than what we have seen so far within our club and churches. We actually have to make a choice of daily walking in faith to God's promises. He has given us the opportunity to choose. The more we choose to believe God for what he says in his word, the more we give him the chance to answer us when we pray. When my thoughts and feelings says something different than the Word of God, who is wrong? May God bless you and your chapter in taking God's Word serious, both in your personal life and in your work in the Kingdom of God.

Brotherly greetings, Rune Enstad

Nye ryggmerkebærere

Avd. Oslo: Idun Magrit Lindøy

Avd. Bergen: Tor David Klungland og Arne Bakke

Avd. Sydvest: Siri Obrestad Fuhr og Kjetil Fuhr

Avd. Trøndelag: Lars Mjølhus, Stian Sele og Trond Vegard Bergsland. Gratulerer til dere alle!

En epoke er over, og prospectmerket fjernes fra vesten av ivrige Oslo-medlemmer. Gratulerer med ryggmerket, Idun Magrit Lindøy! (Foto: Anne Skaib)

To Russia with Love

Som kjent ble det i 2006 trykket 20.000 russiske Bikerbibler – et samarbeidsprosjekt mellom Holy Riders MC, Tribe of Judah MM og Christian Motorcyclists Association. Her forteller René Changuion fra CMA i Sør-Afrika om den uforglemmelige og strabasiøse reisen til Russland i august 2006, sammen med sønnen, Ramon (t.v.), og CMA Portugal.

Spenningen for det ukjente får oss til å ta det første steget. Sovjetunionen erklærte i mange tiår at det ikke finnes noen Gud; så en dag sa Gud at det ikke mer finnes noen Sovjetunion. Dørene til Russland er åpne og våre hjerter er dypt berørt over å kunne bringe det gode budskapet om Jesus Kristus til alle motorsyklister i Russland.

P Tekst/foto: René Changuion
Oversatt: Anne Skaiå

Den 6. august 2006 dro sju medlemmer av CMA ut på den eventyrlige MC-reisen fra Cabo da Roca, nær Lisbon i Portugal, som er det vestligste punkt i Europa, og så videre gjennom hele Europa for å levere de aller første utgavene av den russiske Bikerbibelen. Vi stoppet ved hver grensepassering og ba for MC-folket i hvert land vi dro inn i. «For our inheritance give us the Nations (motorcyclists) of the world» Be meg, så gir jeg deg folkene til arv ... (Salme 2,8) Vi har bedt denne bønnen i årevis her i Sør-Afrika; og her fikk vi muligheten til å gjøre det i Europa og Russland.

7 motorsykler til vår disposisjon fra BMW

Vi forlot Portugal i et fantastisk flott vær, fem fra CMA Portugal, Ramon (min sønn) og jeg fra Sør-Afrika. BMW var så vennlig å stille syv motorsykler til vår disposisjon; fire RT1200, to GS1200 og en GS1200 Adventure. Ramon kjørte 1200 Adventure og jeg valgte en GS. Hvilket privilegium det var for meg å ha med meg sønnen min

på denne banebrytende reisen!

Tre år før dette, i 2003, hadde vår venn Ole Kristian Kjenes fra Holy Riders i Norge startet innsamlingen av midler for å kunne trykke den russiske Bikerbibelen. De sørget for den største delen for å kunne finansiere 20 000 Bikerbibler, og CMA USA og CMA Sør-Afrika satte i gang hjelp for å kunne nå målet. Dette var team arbeid – forskjellige kristne klubber rundt om i verden som samarbeidet for å kunne gjøre den russiske Bikerbibelen tilgjengelig. Det var også et TV team fra Portugal som fulgte oss med to varebiler.

Vi klarte å kjøre omkring 700 km per dag. Hvilket privilegium det var å stoppe ved det europeiske parlamentet i Brussel og be. Hvorfor slik fokus på bønn? Vi mottar ledelse gjennom bønn. Bønn er der hvor det virkelig skjer.

Store utfordringer

Berlin ble et langt stopp for oss. Den store utfordringen var russisk visum. Vårt portugisiske reisefølge hadde blitt nektet russisk visum for oss i Lisbon ved en misforståelse, og nå skulle vi prøve igjen i Berlin. Da det virkelig så håpløst ut, grep Gud inn. Først viste en fremmed oss veien

til det russiske konsulatet, på grunn av at GPS'en hadde sviktet. På konsulatet var russerne vanskelige og ville ikke snakke engelsk den ene dagen, mens vi neste dag ble ønsket alt godt og god reise på perfekt engelsk. Bare noen timer senere hadde vi våre visum til Hviterussland og kunne fortsette reisen først mot Polen.

Når Gud holder på å gjøre noe stort, begynner Han med noe vanskelig. Når Han er i ferd med å gjøre noe stort, starter Han med noe som ser umulig ut. Først ingenting; så begge visum på en dag! Vi så klart at Gud forandret hjerter og gav oss favor gjennom denne situasjonen.

Neste dag nådde vi grensen til Hviterussland. Her var alt annerledes. Vi gikk glipp av tolken vår (Pastor Slava fra Russland) på grunn av to dagers forsinkelse i Berlin. Grenseoffiserene var lite samarbeidsvillige og språkbarrieren var en svært stor utfordring. Her var det virkelig grunn til å gi opp og reise hjem, eller holde ut på tross av vanskelighetene. Det tok en hel dag å krysse denne grensen. Et byråkratisk mareritt! Hvilken forskjell det hadde vært dersom vi hadde hatt en tolk! Afrika er korrump, men i det minste snakker

de fleste offisielle tjenestefolk engelsk, noe som ikke var tilfelle her.

Da vi trøtne, men glade, kjørte inn i Hviterussland møtte vi tre russiske motorsyklister som var på vei til MotoGP i Tsjekia. Da fikk vi muligheten til å gi ut våre første russiske Bikerbibler til Alexi og vennene hans. Det virket nesten som Gud satte dem der i vår vei for å minne oss på hvorfor vi var kommet. De var overrasket og svært interessert i vårt oppdrag, og henrykt over å kunne motta en Bikerbibel på sitt eget språk – gratis!

Da vi hadde lunsjpause like før grensen til Russland, ankom to bikere fra Moskva (Vasili og hans venn). Da de fikk høre om våre prøvelser på grensen til Hviterussland, tilbydde de seg å hjelpe oss gjennom grensepasseringen til Russland.

Hvilken opplevelse i Smolensk

Smolensk ligger ca 70 km fra grensen og inn i Russland. Den lokale MC-klubben hadde hørt at vi kom og hadde samlet seg i forstaden av byen for å vente på oss. En av de lokale russiske pastorene hadde spredd nyheten og derfor denne velkomsten. Spontant ble vi en parade med omkring 25 sykler som ankom et hotell og politiet møtte fram for å sjekke hva dette var. Vi ble fortalt at vi ikke kunne ha en slik parade uten offisiell tillatelse. Vi hadde allerede kjørt mer enn 5000 km og var i grunnen glade for å kunne tilbringe resten av kvelden på restauranten og ha fellesskap med våre nye bekjente som tok imot oss som venner. Deres sykler varierte fra russisk Ural til nyere japanske sykler, og så noen fasinerende utgaver som bare modige og desperate folk ville kjøre! Hvilken fabelaktig gjeng med gutter og jenter. Den russiske Bikerbibelen ble godt mottatt. Vi var oppe til langt på natt. Det var her vi ble kjent med «Val», en lokal gutt som frivillig stilte seg disponibel som tolk for oss på resten av turen. Han ville komme til å spille en

enda viktigere rolle senere.

Været var nå forandret. Ettersom vi kjørte gjennom Nord-Europa, inn i Polen og Russland ble det mye kaldere med morgentåke og regn. Det gode kjørestyret var en velsignelse for oss. Og BMW'ene var helt topp å kjøre!

Plutselig forandret alt seg

Moskva har vært en by som ble forbundet med kommunisme og undertrykkelse. Da vi kjørte ringveien og inn i byen anså vi muligheten med stor glede for å kunne presentere den russiske Bikerbibelen på Den Røde plass.

Cirka en time etter at vi hadde passert Moskva, på vei til Rjazan hvor vi blant annet skulle møte MC-klubben Orthodox MC for å levere Bikerbibler, forandret plutselig alt seg for oss. Da vi stoppet ved rødt lys var det en MC-fører i vår gruppe som ikke stoppet og kjørte rett inn i Ramon bakfra. Det må ha vært lite søvn de siste dagene og mange timer i salen for å ta igjen tapt tid som forårsaket mangel på konsentrasjon. Den ene foten til Ramon ble knust mellom sylindrene på de to syklene og det ble to stygge brudd i beinet og avslitte sener. Han veltet ut i motgående trafikk, men ble ikke påkjørt! Dette så ut som en skikkelig røre, men Gud minnet oss på ordet: «There are no disappointment to those whose will is buried in God's will.» (Faber) Dette var tida for å huske på hvem som hadde sendt oss! Her hadde vi å gjøre med en praktisk ting som kunne gå veldig galt for seg, etter-

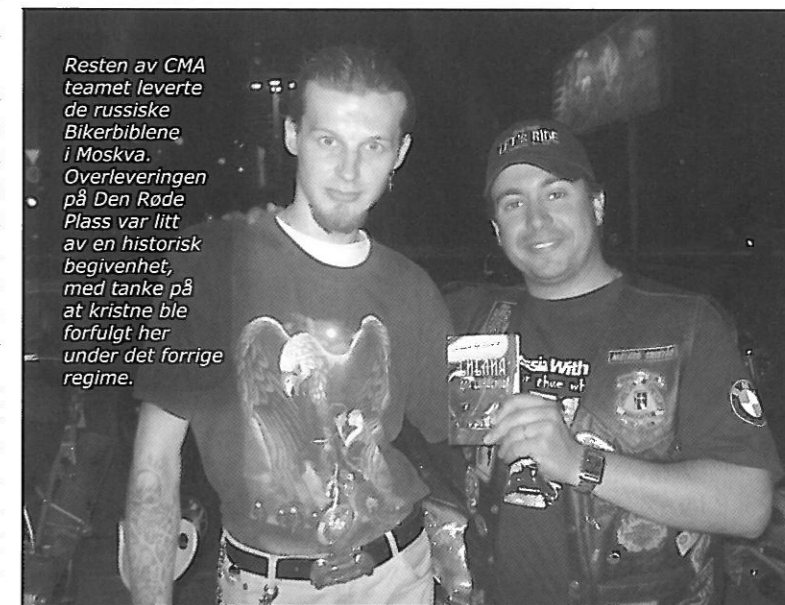
www.cmasa.org.za/

som landsbygda i Russland har svært dårlige medisinske hjelpemidler. Plutselig stoppet en bra utstyrt ambulanse som hadde en annen pasient, men personellet kunne gi Ramon smertestillende og en skinne for den brekte foten.

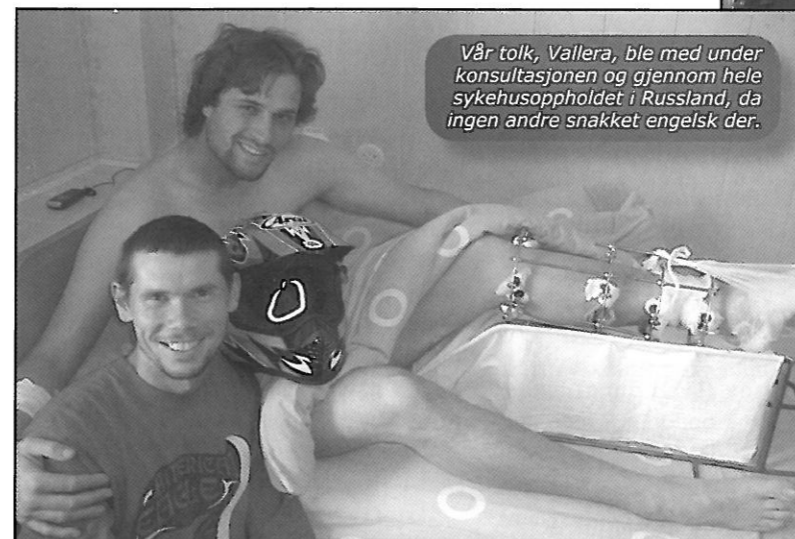
Den lokale ambulansen var gammel og rusten, og politiet insisterte på at vi måtte benytte sykehuset i området. Det første vi kom til hadde ikke røntgenmaskin. Da vi gav de ti politifolkene hver sin Bikerbibel, forandret deres holdning seg positivt. Det endte opp med at de sørget for en eskorte i høy hastighet til Rjazan Sykehus cirka 80 km unna. Her ble Ramon tatt hånd om av den beste kirurg i området, Dr Annotoli Turshcen. Vår tolk, Vallera, ble med under konsultasjonen og gjennom hele sykehusoppholdet, da ingen andre snakket engelsk der.

Da jeg forlot sykehuset var det etter midnatt. Et medlem av Orthodox MC viste meg veien til et gjestehus. Tidlig neste morgen hørte jeg stemmer utenfor vinduet mitt. De hadde vært oppe hele natten og

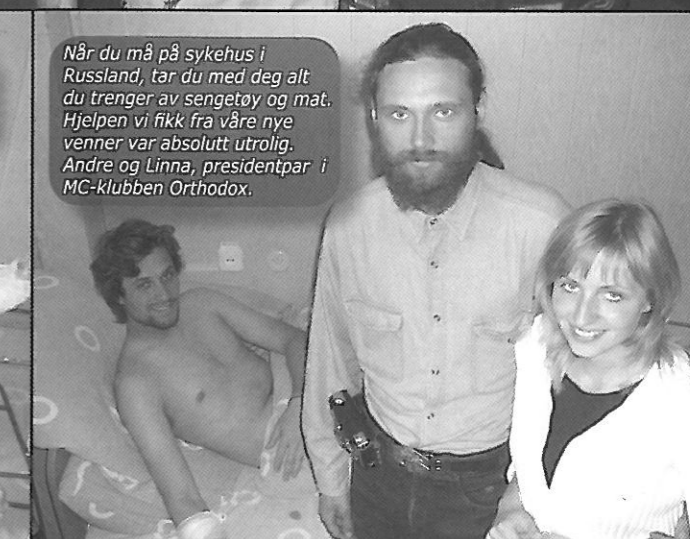
Resten av CMA teamet leverte de russiske Bikerbiblene i Moskva. Overleveringen på Den Røde Plass var litt av en historisk begivenhet, med tanke på at kristne ble forfulgt her under det forrige regime.

Vår tolk, Vallera, ble med under konsultasjonen og gjennom hele sykehusoppholdet i Russland, da ingen andre snakket engelsk der.

Når du må på sykehus i Russland, tar du med deg alt du trenger av sengetøy og mat. Hjelpen vi fikk fra våre nye venner var absolutt utrolig. Andre og Linna, presidentpar i MC-klubben Orthodox.

passet på syklene våre for tyveri. Disse fremmede ble snart våre venner. «Er Gud for oss, hvem er da mot oss?» «Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet?» Vanskeligheter; brekte bein... «Men i alt dette vinner vi full seier ved ham (Jesus Kristus) som har elsket oss.» (Rom 8,31,35,37)

Det var verd det

Jeg flyttet inn på rommet til Ramon på sykehuset og vi lot resten av teamet reise tilbake til Moskva og starte på hjemturen til Lisbon. Når du må på sykehus i Russland, tar du med deg alt du trenger av sengetøy og mat. Hjelpen vi fikk fra våre nye venner var absolutt utrolig. Vi tilbrakte 5 dager på sykehuset, før Discovery SOS fløy oss hjem på business class med Lufthansa til Sør-Afrika.

Resten av CMA teamet leverte de russiske Bikerbiblene i Moskva. Overleveringen på Den Røde Plass var litt av en historisk begivenhet, med tanke på at kristne ble forfulgt her under det forrige regime. Vi opplevde russerne, spesielt motorsyklistene, svært åpne og mottakelige for evangeliet. Vår troverdighet kom av at vi hadde krysset Europa på motorsykler for å gjennomføre denne leveringen. «To Russia with Love» var ikke bare et fint slagord, men det var virkelighet. Denne kjærlighetsturen kostet, den kostet mye mer enn vi hadde regnet med. Men menneskene vi møtte og nådde gjorde at det var verd det. Å bli skadet i tjeneste er smertefullt, men

det svir bare å sitte og ikke gjøre noen ting av frykt for det ukjente. Gud er trofast!

Vi kan tenke på at vi fikk altfor lite søvn, alle timene ved grensepasseringene, ubehagelighetene med billige hotell og lange ubekvemme flyturer for å komme dit. Eller bli klar over at her er et mye større bilde som vi ikke har råd til å miste.

Var oppdraget suksessfullt?

Guds betingelse for suksess er at vi er trofaste. Ramon og jeg gikk glipp av Moskva, men husk at en gudgitt visjon vil gjøre andre i stand til å oppnå suksess. Visjonen skal åpne døren for andre. «There are no disappointment to those whose will is buried in God's will.»

Vi reiste på denne turen kun med to telefonnummer til to personer som vi aldri hadde møtt før, og vi kom tilbake med en formue. Formuen er målt i en gjeng med genuine mennesker som gikk gjennom en krise sammen med oss. Vi koblet på en måte som lenge vil bli husket. Det virkelige resultatet vil bli reflektert i forandrede mennesker

i evigheten. Vi har regelmessig kontakt med dem vi møtte i Russland. Vi tror at vi kommer til å se noen av dem med CMA ryggmerke, men enda mer viktigere, vi skal se mange i himmelen!

CMA er representert i 22 land (utenom Russland) rundt i verden. Bikerbibelen er tilgjengelig på engelsk, tysk, norsk, svensk, dansk, hollandsk, afrikaans, portugisisk og russisk, og enda flere språk gjenstår...

Riding for the Son - på veien for Jesus - ut i hele verden for å forandre verden. One heart at a time! Her har det åpnet seg en stor dør for en rik virksomhet og vi lar ikke denne muligheten gå fra oss!

René Changuion

Over:
Check point Charlie i Berlin.

"The wall came down and we believe that on this ride across Europe spiritual walls came down."

Ramon Changuion

HR visepresidentbryllupsfest i Norge

Me var nokre og seksti inviterte til bryllupsfest i Misjonskyrkja på Lindås lørdag 10. mars til Mari-Louise og Bent Risøy, visepresident i HR MC. Ekteparet, som hadde 84-dagers bryllupsdag sidan dei vart gift i Sør-Afrika og viet av pastor René Changuion den 16. desember i fjor, strålte og var minst like nyforelska som då!

Solfrid Risøy (svigerinne) hadde på kort varsel fått i oppdrag å lede den koselege festen og det gjorde ho på ein strålende måte. Bent, Arnvald (far til Bent) og Ole Kristian Kjenes (barndomsvenn)

heldt talar og Mari-Louise vart intervjuet av si kjære svigerinne. Me fann mykje god mat frå koldtbordet og stemningen var veldig god med artige innslag.

Ekteparet skal bu på og fortsatt, på sin eigen måte, drive Risøy-garden (med okse- og villsauproduksjon). Foreldra til Bent har flytta inn i nybygd kårbolig inne på fastlandet. Bent jobbar framleis i Statoil, på Sleipner i Nordsjøen, og Mari-Louise er godt i gong med norsk kurs.

For Power - Sven Ivar Eknes
Foto: Rene van Greunen

Undervisning v/Rune Enstad: «Følg meg!»

Dette delte Rune på årsmøtet i Råde lørdag kveld og for HR-medlemmene i Tyskland tre uker etter. (Tysk oversettelse s. 15)

En gang Jesus gikk langs Galileasjøen, fikk han se to brødre: Simon, som også har navnet Peter, og hans bror Andreas. De var i ferd med å kaste not i sjøen; de var fiskere. Han sa til dem: «Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!» Straks lot de garnene ligge og fulgte ham. Da Jesus gikk videre, så han to andre brødre: Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes. De satt i båten sammen med sin far og bøtte garn. Han kalte dem, og straks forlot de båten og faren og fulgte ham.

(Matt 4,18-22)

Hjemme har jeg et kontor, bønne/studierom.

Der er det mange bøker. Noen ganger blir jeg sittende og se på bokryggene, og ofte kjenner jeg at den Den Hellige Ånd peker ut en bok for meg som jeg blir sittende og bla i. En gang her på nyåret plukket jeg fram ei bok som heter «Riket kommer» av Asbjørn Aavik. Asbjørn vokste opp på Sørlandet i begynnelsen av forrige

århundre under fattige kår og allerede som 12-åring var han uten begge foreldrene. Som 17-åring begynte han på en kristen ungdomsskole. Der møtte Gud ham med et kall til å bli misjonær. Asbjørn sa: «NEI.» Han hadde framtiden staket ut. Han var odelsgutt til en gård og skulle bli bonde. Han forklarte Gud at dette kunne han ikke. Gud sa: «Du skal bli misjonær.» Asbjørn sa: «NEI.» Slik fortsatte det utover skoleåret til, slik han sier det i boka: «Da møtte Han meg en dag og kampen var hard! En dag jeg hadde låst ute av rommet værelseskammeraten min. Jeg måtte bli alene. Da satte han fingeren på dette ordet: «Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!» Og han sa det så stille og sterkt: Du skal bare følge, så vil jeg gjøre deg til menneskefisker. Den kvelden ble det avgjort mellom oss...»

Asbjørn dro i mellomkrigsåra til et fremmed land, Kina, der lite eller ingen ting var lagt tilrette for hans tjeneste. Han kunne ikke språket, men reiste med et klart ord fra Gud i ryggsekken: «Følg meg, du skal bli misjonær.» Og han fulgte, reiste med en hellig overbevisning om Guds nærvær over sitt liv.

For noen år siden opplevde Sigrun og jeg misjonæren Annie Skau Berntsen på et møte i Sandefjord. En storvokst dame med et enda større hjerte! Noen intense øyne som glødet av kjærlighet til dem hun var satt til å tjene. Hun startet alltid sine prekener med en hilsen der hun så varmt utover forsamlingen i det hun sa: «Kjære Kongebarn.» Hvilken ære hun ga oss! En bekræftelse på hvem vi egentlig er! Kongebarn! Ble nesten litt forlegen... Senere fikk hele Norge bli bedre kjent med Annie. En modig programleder i NRK, Harald Tusberg, inviterte Annie til programserien «Dette er ditt liv» der han i hemmelighet hadde invitert flere av dem hun hadde hatt en betydning for i Kina. Nesten hele Norge satt foran TVen og gråt da vi så unge vanskeligstilte mødre, eller andre som var brakt til Norge fra Kina, for å fortelle det norske folk hvor uendelig mye Annie og hennes tjeneste har betydd for dem. Hun hadde vært med å forandre livene til tusenvis av mennesker! Noen hang rundt halsen hennes og gråt i flere minutter mens hele Norge gråt med!

Annie reiste også til Kina i de vanskelige mellomkrigsårene uten så mye annet i bagasjen enn et kall fra Gud om å gå. Både Annie og Asbjørn opplevde umenneskelige påkjenninger, forfølgelse, mangel på mat og husrom, de verst tenkelige omstendigheter der de bodde under reiser i Kina. Men de, blant mange andre som har vært lydige, har ført til at det i dag er millioner av kristne i Kina som

Både Annie Skau Berntsen og Asbjørn Aavik opplevde umenneskelige påkjenninger, forfølgelse, mangel på mat og husrom, de verst tenkelige omstendigheter der de bodde under reiser i Kina. Men de, blant mange andre som har vært lydige, har ført til at det i dag er millioner av kristne i Kina som er takknemlige til Gud for at han sendte mennesker til dem med evangeliet! De var lydige mot ham som sa: «Følg meg!»

er takknemlige til Gud for at han sendte mennesker til dem med evangeliet! De var lydige mot ham som sa «Følg meg!»

I Bibelen leser vi om Abraham, Moses og andre som møtte Gud der han utfordret dem til å gjøre ting som uten Gud ville vært utenkelig for dem.

Abraham lærte å stole på Gud
Abraham bodde i Ur i Kaldea med eiendeler, kone og familie. Gud kommer til ham og sier: «Dra ut fra ditt land og ditt folk til det landet jeg vil vise deg!» (1 Mos 12) For en utfordring! Helt i uvisse, visste ikke en gang hvor han skulle. Det er vanlig å bli stilt spørsmål når man gjør seg klar for å reise et sted om hvor man skal! Abraham visste ikke! Han hadde bare fått beskjed om å dra! Hvor? Aner ikke. Det er litt av et svar å gi til dem som spør... Men han dro, med hele sitt hus og alle eiendeler. Han ble til velsignelse for hele Israel, måtte lære seg i ett og alt å stole på Gud. Også da han ble bedt om å ofre den sønnen han som 100-åring hadde fått med kona Sara... Det er umulig å ikke bli beveget av denne mannens tro. I ham er alle jordens folkeslag blitt velsignet! Det er resultatet av at han var lydig til Gud.

Moses lærte å søke Gud først
Moses vokste opp med en bevissthet om et kall over livet sitt. Han prøvde å sette det i verk som ung mann ved at han drepte en egypter som mishandlet en jøde. Resultatet var at han måtte flykte fra Egypt og kom til Midjan. (2 Mos 2,11 ff) Etter 40 år i ørkenen viste Gud seg for ham. Hva har han gjort i disse 40 årene? Gjetet sauer! Svigerfars sauer... Hva har han tenkt på underveis? Gud? Kallet

han fikk som ung israelitt i faraos slott, der han kanskje kjente at han ikke hørte hjemme.. Han forsøkte å virkeliggjøre et kall fra Gud, men det skar seg... Hva nå? 40 år har gått og Moses var blitt 80! Fortsatt gjeter. En dag ser han en busk som brenner uten å brenne opp! Guds stemme lyder: «Jeg Er» taler til ham. Den evige uforanderlige Gud har sett Moses hele tiden. Nå er tiden inne. Han er gjort forberedt i 40 år som gjeter, og timingen i Egypt er riktig. «Moses, DU skal gå.» Moses sier: «Nei.» Gud sier: «Jo, du skal.» Moses sier: «NEI!» helt til Gud til slutt er nær ved å tilintetgjøre ham! Jeg tror Gud er centimeterne ifra å reagere ut fra sin hellighet imot ham, fordi Moses ser bare på sin tilkortkommenhet, mens Gud prøver å fortelle ham hva **Han** har tenkt å gjøre. Gud sier: «Jeg skal...» og Moses sier: «Jeg kan ikke...» Til slutt går han. Han var til og med dårlig til å ordlegge seg, og han skulle overtale Farao til å la Israel reise!

Historien kjenner vi. Gud viste sin enorme styrke og herlighet gjennom en mann som ble lydige og til slutt fikk han karakteristikkene: «Den mest ydmyke mann i verden.» (Moses) Det var ikke fordi han tenkte smått om seg selv, men han visste hvem Gud var, og hvem han selv var. I alle ting lærte han å søke Gud først. Det trengte han som leder for et folk som bare ville tilbake til Egypt hele tiden...

Vil dere fortsatt følge meg?

Jesu disipler - mange av dem fiskere, med sine yrker, familier, framtidsplaner. En dag står en snekker fra Nasaret på stranden og sier: «Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere.» Hva skjer? De følger ham! Hvordan er det mulig at de forlater jobb, familie, venner, trygghet, forutsigbarhet ved at en mann sier: «Følg meg!» De må ha skjønnet at dette var noe ekstraordinært, noe de ikke kunne miste... Var det noe med øynene hans? Måten han sa det på, opptrådte på slik at de kjente Guds nærvær i det han sa? De fulgte ham

Poenget er ikke hva vi gjør til enhver tid, om det er en veldig synlig eller usynlig oppgave vi tjener i, men at vi følger Ham! Min store drøm for Holy Riders er at hver enkelt av oss kommer inn i det som Gud har for oss.

og ble grunnleggerne av det Nye Israel, Guds rike og ble opphavet til at millioner av mennesker kjenner Gud i dag.

Det kom perioder i disiplenes liv der de også ble satt på nye valg. I Johannes 6 leser vi om at mange gikk bort som følge av forargelse over det Jesus underviste. Disiplene får spørsmålet: «Vil også dere gå bort?» Eller sagt på en annen måte: «Vil dere fortsatt følge meg?» Det kommer tider der kallet fornyes. Å si ja til å følge Jesus er ikke bare en engangsforeteelse. Det kommer nye skjæringspunkter, kanskje mange ganger i livet der vi blir satt på valg om fortsatt å følge Ham.

I dag kaller Jesus. Han sier akkurat det samme til deg og meg som han sa til Abraham, Moses, Profetene, kongene og

Det er ikke oss det dreier seg om, men Han som kan gjøre uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår. Det er ikke mitt rike det dreier seg om, men Guds rike. Det er heller ikke Holy Riders eller andre kristne organisasjoner det dreier seg om, men Guds rike! Det er til Guds rike vi er kalt til å «rekruttere» mennesker.

disiplene, til Asbjørn og Annie. Det er der til alle tider. Ut fra det som er sagt, er det ikke sikkert alle er innstilt på å dra til Kina, eller andre fremmede land. Jeg tror ikke alle skal det heller, men jeg tror at alle har et kall over sine liv. Alle vi som tilhører Jesus har fått et «følg meg» over sitt liv. Det Den Hellige Ånd har talt til meg om fra nyttår og til nå, er at noe av det viktigste som kan skje oss i tiden framover er at vi, hver enkelt, finner ut hva det betyr i praksis å følge Jesus! At det får slå ut i et liv der vi virkelig vet hva det innebærer, og blir virkeliggjort for hver enkelt. Det kan bety både «ørkenvandring» og en «synlig» tjeneste. Selv har jeg vært 20 år ansatt i en kristen organisasjon som henholdsvis sang- og musikksekretær og forkynner. En dag kom Guds tale til meg om å slutte. Jeg var ikke i tvil om at det var Gud som talte både når jeg begynte som 21-åring å reise, og når jeg som 41-åring fikk beskjed om å slutte. Etterpå har det vært både forskjellige jobber, arbeidsløshet og noen sjukmeldinger også. Når jeg ser tilbake tror jeg at Gud var der hele tiden og hadde regien. Nå i høst opplevde

Å si ja til å følge Jesus er ikke bare en engangsforeteelse. Det kommer nye skjæringspunkter, kanskje mange ganger i livet der vi blir satt på valg om fortsatt å følge Ham.

jeg at Jesu «følg meg» til meg betydde å stille som president i Holy Riders. Noen andre opplevde det samme «følg meg» som innebar å slutte i sentralstyret. Alle har vi hørt fra den samme Herre! Poenget er ikke hva vi gjør til enhver tid, om det er en veldig synlig eller usynlig oppgave vi tjener i, men at vi følger Ham! Min store drøm for Holy Riders er at hver enkelt av oss kommer inn i det som Gud har for oss. Da tror jeg vi kan vinne MANGE for Guds rike, hver med den nådegave han gir i stor variasjon.

Ingen er ubetydelige i Guds rike

Vi har alle hørt om menn og kvinner som har gjort store ting i Guds rike, som har fått betydning for millioner av mennesker. Nevner navn som Billy Graham, Reinard Bonke... osv. Likevel, de vi hører lite eller ingenting om er de som forkynte evangeliet til disse slik at de ble frelst! Det var jo også noen der som var lydige, som ikke har blitt synlige, men Gud har ikke glemt dem! Det forteller meg at ingen er ubetydelige i Guds rike.

Både du og jeg kan dele ut en Bikerbibel til noen slik at de blir frelst, og som Gud i neste omgang har tenkt å bruke til store ting i inn eller utland. Han glemmer ikke deg eller meg som delte ut Bikerbibelen, eller på annen måte forkynte evangeliet til den personen. Derfor, det er potensiale i Holy Riders til å forandre Norge, Sverige, Tyskland, Europa. Kolossale ting kan skje der Gud slipper til med sitt: «Følg meg!» Det er ikke oss det dreier seg om, men Han som kan gjøre uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår. Det er ikke mitt rike det dreier seg om, men Guds rike. Det er heller ikke Holy Riders eller andre kristne organisasjoner det dreier seg om, men Guds rike! Det er til Guds rike vi er kalt til å «rekruttere» mennesker.

Derfor, Gud velsigne deg i din etterfølgelse av Han som er mektig til å gjøre både deg og meg til menneskefiskere. Halleluja!

Broderhilsen, Rune Enstad

Tysk oversettelse av Presidentens hjerte v/Rune Enstad s. 5. Oversatt: Vidar Johnsen.

Vom Herzen des Präsidenten

Zuallererst möchte ich euch für die schöne Jahrestagung danken und für das Vertrauen das mir gezeigt wurde, weil neutrale Stimmen und Stimmen gegen mich durch Abwesenheit glänzten. Ich bin sehr dankbar, dass ich diese Bestätigung für die Entscheidung, mich als Präsidentenkandidat zu stellen, bekommen habe. Es ist eine wunderbare Unterstützung, um mit dem weiter zu gehen, was ich als einen Ruf von Gott empfinde, und dass es auch von den Leuten im Club bestätigt wurde. Ich bin auch für den absolut würdigen «Abschied» von dem «Altpräsidenten» dankbar. Er hat wirklich jedes Lob verdient, was er bekommen hat! Danke Ole, und danke dass du auch mit uns weiter stehst. Gott segne dich und deine Familie!!

Ansonsten ist dies also mein allererstes «vom Herzen des Präsidenten». Mit der frischen Erinnerung von der Fahrt nach Deutschland mit Vidar, Doreen und Sigrun, bin ich auch sehr dankbar für das, was wir bisher erleben durften. Es war sehr gut, den Club in Deutschland zu treffen und ein bisschen an ihrem jetzigem Prozess teilzunehmen. Gott war dort auch stark anwesend, und es gibt Gründe, noch mehr Gutes von dort zu erwarten.

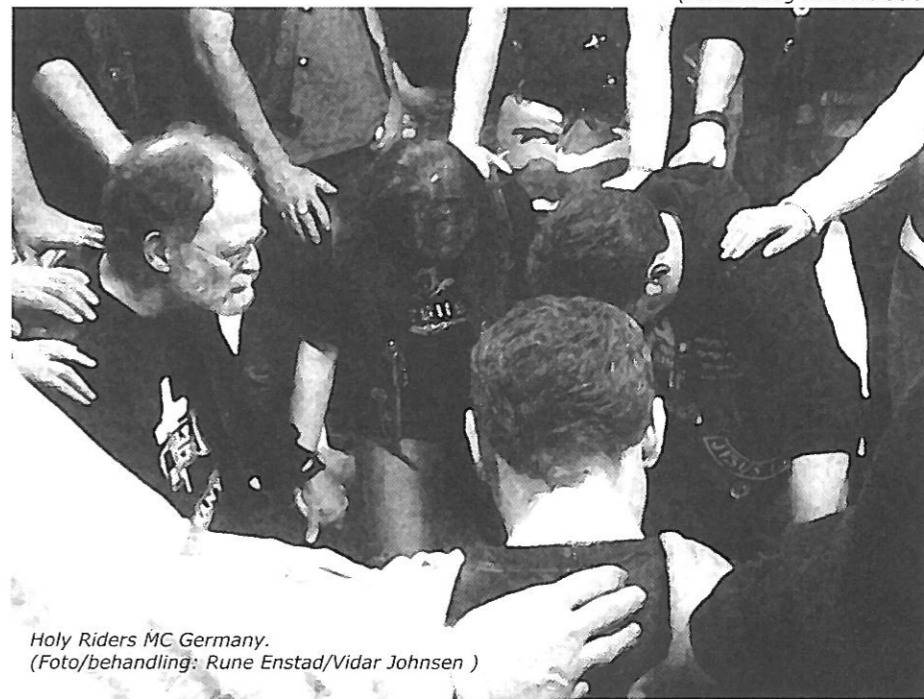
Heute hat es mir viel Freude gemacht, aus einer englischen Bibelübersetzung zu lesen; «The Message» [Die Botschaft]. Sehr oft entdeckt man ganz neue Dinge in der Bibel beim Lesen in anderen Übersetzungen. Ich habe von Mark. 16 über die Auferstehung Jesu und sein erstes Treffen mit den Jüngern gelesen. Es steht, dass er sich vor den elf Jüngern, als sie zu Tisch lagen, offenbarte (V. 14 [Elberfelder]), und dass er «schalt ihren Unglauben und ihre Herzenshärtigkeit.» In The Message steht es so: [Auf deutsch wird hier Hoffnung für Alle verwendet. Ausdrücke, die in The Message anders stehen, sind in Eckklammern markiert] «Er wies sie [stark] zurecht, weil sie in ihrem Unglauben und Starrsinn nicht einmal denen glauben wollten, die ihn nach seiner Auferstehung gesehen hatten. Dann sagte er zu ihnen: Geht hinaus in die ganze Welt und verkündet allen Menschen die rettende Botschaft. Denn wer glaubt und getauft ist, der wird gerettet werden. Wer [sich aber weigert zu glauben], der wird verurteilt werden.» Die Ausdrücken «ablehnen zu glauben» und «Starrsinn» hat zu mir gesprochen. Es sagt mir, dass Glauben viel mehr mit einer Wahl als mit Gefühlen zu tun hat. Oft haben mir Leute gesagt: «Ich weigere mich das zu glauben.»

Glauben ist die Basis für alles im Reich Gottes. Durch Glauben werden wir gerettet; -dadurch dass wir der Botschaft glauben und im Glauben das annehmen, was Jesus am Kreuz getan hat. Das passiert nicht nur einmalig, sondern unser ganzes Leben hindurch müssen wir uns dafür entscheiden, seine Gnade und Vergebung mit Glauben anzunehmen. Das heißt, jeden Tag wenn ich aus dem Bett aufstehe entscheide ich mich zu glauben, dass Gottes Gnade heute neu ist, -weil es in seinem Wort steht! Er wühlt nicht in altem Dreck von gestern, sondern seine Gnade ist jeden Morgen neu. Wenn der Ankläger mit seinen Verdammungen kommt, kann ich mich entscheiden, Gottes Wort zu glauben, der sagt: «Also gibt es jetzt keine Verdammnis für die,

welche in Christus Jesus sind...» (Rom. 8, 1 Elberfelder). Nichts kränkt Gott mehr, als wenn wir uns entscheiden, dem, was er gesagt hat nicht zu glauben! Wenn wir uns bei Dingen die mit unserem Leben zu tun haben, für andere Lösungen entscheiden als für die, welche Er uns in Jesus Christus am dem Kreuz gegeben hat, dann kränken wir ihn. «Ohne Glauben aber ist es unmöglich, ihm wohlzugefallen» (Heb. 11, 6 Elb.).

Wir müssen uns auch entscheiden zu üben, an die Wiederauferstehung und die Konsequenzen das für unser Leben hat, zu glauben. Das bildet die Grundlage, an seine Taten mitten unter uns zu glauben. Er hat gesagt, dass er mit uns sein wird, und weiter in Mark. 16 beschreibt er, welche Zeichen denen folgen werden, die glauben: «In meinem Namen werden sie Dämonen austreiben; sie werden in neuen Sprachen reden, werden Schlangen aufheben, und wenn sie etwas Tödliches trinken, wird es ihnen nicht schaden; Schwachen werden sie die Hände auflegen, und sie werden sich wohl befinden.» Hier ist viel Land in Besitz zu nehmen! Ich möchte aber Gott diese alle Dinge glauben, und dass wir solche Dinge unter uns erfahren werden. Glaubts Wort und handelt danach! Ich glaube Gott, dass wir Heilungen, Zeichen und Wunder in der Motorradzene sehen werden, dass Menschen gerettet werden, überzeugt von Gottes Kraft und mit einer starken Erkenntnis, dass Jesus lebt. Ich möchte Gott für größere Dinge glauben, als was wir bisher in unserem Club und unseren Gemeinden gesehen haben. Wir müssen uns täglich entscheiden dem, was Gott gesagt hat, zu glauben. Er hat uns die Möglichkeit gegeben zu wählen. Desto mehr wir uns entscheiden, Gott dem, was er in seinem Wort gesagt hat zu glauben, desto mehr geben wir Ihn die Möglichkeit, uns auf das zu antworten, was wir ihn im Glauben bitten. **Wenn meine Gedanken und Gefühle etwas anderes als Gottes Wort sagen, wer liegt dann falsch?** Gott segne dich und deine Abteilung, so dass du Gott beim Wort nimmst, sowohl in deinem persönlichen Leben als auch in der Arbeit im Reich Gottes.

Brudergruß, Rune Enstad

Holy Riders MC Germany. (Foto/behandling: Rune Enstad/Vidar Johnsen)

Tysk oversettelse av Rune Enstads undervisning «Følg meg!» s. 13-14. Oversatt: Doreen Johnsen.

Folge mir!

Matth. 4,18-22 «Als er aber am See von Galiläa entlangging, sah er zwei Brüder: Simon, genannt Petrus, und Andreas, seinen Bruder, die ein Netz in den See warfen, denn sie waren Fischer. Und er spricht zu ihnen: Kommt, mir nach! Und ich werde euch zu Menschenfischern machen. Sie aber verließen sogleich ihre Netze und folgten ihm nach. Und als er von dort weiterging, sah er zwei andere Brüder: Jakobus, den Sohn des Zebedäus, und Johannes, seinen Bruder, im Boot mit ihrem Vater Zebedäus, wie sie ihre Netze ausbesserten; und er rief sie. Sie aber verließen sogleich das Boot mit ihrem Vater und folgten ihm nach.»

Ich habe zu Hause ein Büro, ein Gebets- und Studierzimmer. Dort gibt es viele Bücher. Manchmal sitze ich einfach da und sehe auf die Buchrücken, und oft merke ich, dass der Heilige Geist mir ein bestimmtes Buch zeigt. So bleibe ich sitzen und blättere darin. Einmal habe ich so zu Neujahr ein Buch herausgepickt. Es hieß «Das Reich kommt», von Asbjørn Aavik. Asbjørn wuchs Anfang des letzten Jahrhunderts in Südnorwegen in ärmlichen Verhältnissen auf, und schon als Zwölfjähriger hatte er beide Eltern verloren. Als 17-jähriger ging er auf eine christliche Schule. Dort begegnete ihm Gott mit dem Ruf, Missionar zu werden. Asbjørn sagte «NEIN». Er hatte seine Zukunft schon geplant. Er hatte das Erbrecht auf einen Bauernhof und sollte Bauer werden. Er erklärte Gott, dass er einfach nicht konnte. Gott sagte: «Du sollst Missionar werden». Asbjørn sagte: «NEIN». So ging es das ganze Schuljahr weiter, und er schreibt in dem Buch: «Eines Tages begegnete er mir und der Kampf war hart. Einmal hatte ich meinen Zimmerkameraden ausgeschlossen. Ich musste einfach alleine sein. Da legte er seinen Finger auf dieses Wort: «Folgt mir, und ich werde euch zu Menschenfischern machen!» Und er sagte das so leise und stark: Du sollst nur folgen, und ich werde dich zu einem Menschenfischer machen. An diesem Abend wurde das zwischen uns abgemacht...»

(Fortsetzung Nächste Seite)

(forts. fra forrige side...)

Asbjørn zog in den Zwischenkriegsjahren in ein fremdes Land, China, wo wenig oder nichts für seinen Dienst vorbereitet war. Er konnte nicht die Sprache, aber er reiste mit einem klaren Wort von Gott im Rucksack: «Folge mir, du sollst Missionar werden», und er folgte, er reiste mit einer heiligen Überzeugung von Gottes Gegenwart über seinem Leben.

Vor einigen Jahren erlebten Sigrun und ich die Missionarin Annie Skau Berntsen auf einem Treffen in Sandefjord. Eine großgewachsene Frau mit einem noch größerem Herzen! Zwei intensive Augen, die denen gegenüber vor Liebe glühten, denen sie dienen sollte. Sie begann ihre Predigten immer mit einem Gruß, sie schaute warm über die Versammlung und sagte: «Liebe Königskinder.» Was für eine Ehre gab sie uns! Eine Bestätigung vom dem, wer wir eigentlich sind! Königskinder! Ich wurde fast ein bisschen verlegen... Später konnte ganz Norwegen Annie etwas besser kennenlernen. Ein mutiger Programmleiter von NRK (öffentlich-rechtlicher Fernsehkanal in Norwegen), Harald Tusberg, lud Annie zu einer Sendung der Serie «Das ist dein Leben» ein, zu der er heimlich mehrere Leute aus China eingeladen hatte, denen sie etwas bedeutete. Fast ganz Norwegen saß vor dem Fernseher und weinte, als wir junge Mütter sahen, die sich in schwierigen Lebensumständen befanden oder andere, die aus China nach Norwegen gebracht wurden, um dem norwegischen Volk zu erzählen, wie unendlich viel Annie und ihr Dienst für sie bedeutet haben. Sie hatte Anteil, dass das Leben von tausenden Menschen verändert wurde! Einige hingen um ihren Hals und weinten mehrere Minuten, und ganz Norwegen weinte mit!

Auch Annie war in den schwierigen Jahren zwischen den beiden Weltkriegen nach China gereist mit nicht viel mehr im Gepäck als dem Ruf Gottes, das sie gehen sollte. Sowohl Annie als auch Asbjørn erlebten unmenschliche Belastungen, Verfolgung, Mangel an Essen und Wohnung, lebten unter denkbar schwersten Umständen auf ihren Reisen in China. Aber sie, wie viele andere die gehorsam gewesen sind, haben bewirkt, dass es heute Millionen Christen in China gibt die Gott dafür dankbar sind, dass er Menschen mit dem Evangelium zu ihnen geschickt hat! Sie waren dem gehorsam, der gesagt hat: «Folge mir!»

In der Bibel lesen wir von Abraham, Mose und anderen, die Gott getroffen haben, und wie er sie herausgefordert hat Dinge zu tun, die ohne Gott undenkbar für sie gewesen wären.

Abraham wohnte in Ur in Chaldäa, hatte Besitz, Ehefrau und Familie. Gott kommt zu ihm und sagt: Zieh aus, raus aus deinem Land und deinem Volk in das Land, das ich dir zeigen werde! (1. Mose 12) Was für eine Herausforderung! Komplette ins Ungewisse; er wusste nicht mal, wohin er eigentlich sollte! Es ist ja üblich dass man gefragt wird wo es denn hingehen soll, wenn man sich für eine Reise fertigmacht. Abraham wusste nichts! Er hat nur Bescheid bekommen, dass er losziehen sollte. Wohin? «Keine Ahnung.» Tolle Antwort die man dem geben kann, der gefragt hat... Aber er zog los, mit seinem ganzen Hausstand und sämtlichem Besitz. Er wurde ein Segen für ganz Israel und er hat gelehrt, einzig und allein auf Gott zu vertrauen. Auch als er gebeten wurde den Sohn zu opfern, den er als 100-jähriger mit seiner Frau Sara bekommen hatte... Es ist unmöglich, nicht von dem Glauben dieses Mannes bewegt zu werden. In ihm sind alle Völker der Erde

gesegnet worden! Das ist das Ergebnis davon, dass er Gott gehorsam gewesen ist.

Mose wuchs mit dem Bewusstsein einer Berufung über seinem Leben auf, und er versuchte das als junger Mann umzusetzen, als er einen Ägypter tötete der einen Juden misshandelte. Das Ergebnis war, dass er aus Ägypten fliehen musste und nach Midian kam. (2. Mose 2,11 ff) Nach 40 Jahren in der Wüste zeigte Gott sich ihm. Was hat er in diesen 40 Jahren gemacht? Schafe gehütet! Schwiegerpapas Schafe... An was hat er in der Zeit gedacht? An Gott? An den Ruf, den er als junger Israelit im Palast des Pharaos bekommen hatte, wo er vielleicht gemerkt hat, dass es nicht sein wirkliches Zuhause war...? Er hatte versucht, einen Ruf von Gott in die Tat umzusetzen, aber das war gründlich daneben gegangen. Was jetzt? 40 Jahre waren vergangen und Mose war 80 geworden! Und immer noch Hirte. Eines Tages sieht er einen Busch der brennt, ohne zu verbrennen. Gott redet; «Ich bin» spricht zu ihm. Der ewige, unveränderliche Gott hat Mose die ganze Zeit gesehen. Jetzt ist die Zeit gekommen. Er ist 40 Jahre als Hirte vorbereitet worden und das Timing in Ägypten stimmt. «Mose, du sollst gehen.» Mose sagt: «Nein.» Gott sagt: «Doch, du sollst.» Mose sagt «NEIN» bis Gott am Ende fast soweit ist, ihn auszudrücken! Ich glaube Gott ist Zentimeter davon entfernt, auf der Grundlage seiner Heiligkeit gegen ihn zu reagieren, weil Mose nur auf seine Unzulänglichkeit sieht, während Gott versucht ihm mitzuteilen, was Er machen will. Gott sagt: «Ich werde...» und Mose sagt: «Ich kann nicht...». Schließlich geht er doch. Er hatte auch noch Schwierigkeiten sich gut auszudrücken, und er sollte den Pharao überreden, Israel ziehen zu lassen!

Wir kennen die Geschichte. Gott hat seine enorme Kraft und Herrlichkeit durch einen Mann gezeigt, der gehorsam wurde, und am Ende wurde er beschrieben als «der demütigste Mann auf Erden» Nicht, weil er klein und schlecht über sich dachte - aber er wusste, wer Gott war, und wer er selbst war. Er hat gelehrt, in allen Angelegenheiten zuerst Gott zu suchen. Das brauchte er als Leiter für ein Volk, das die ganze Zeit nur nach Ägypten zurückwollte...

Die Jünger Jesu. Viele von ihnen Fischer, mit ihren Berufen, Familien, Zukunftsplänen. Plötzlich steht ein Zimmermann aus Nazareth am Ufer und sagt: «Folgt mir, und ich werde euch zu Menschenfischern machen...» Was passiert? Sie folgen ihm! Wie ist das möglich, dass sie Arbeit, Familie, Freunde, Sicherheit und Voraussagbarkeit verlassen, nur weil ein Mann sagt: «Folge mir!» Die müssen gemerkt haben, dass das hier etwas Außergewöhnliches war, etwas, was sie nicht verpassen durften... War da etwas in seinen Augen? Die Art und Weise wie er sprach, sein Auftreten, so dass sie Gottes Anwesenheit spüren konnten in dem, was er sagte? Sie folgten ihm und wurden Mitbegründer des Neuen Israel, von Gottes Reich und Ursache, dass heute Millionen von Menschen Gott kennen.

Es gab Zeiten im Leben der Jünger, wo auch sie vor eine neue Wahl gestellt wurden. In Johannes 6 lesen wir, dass viele von Jesus weggingen, weil sie sich über seine Lehre ärgerten. Die Jünger wurden vor die Frage gestellt: «Wollt ihr auch weggehen?» Oder anders gesagt: «Wollt ihr mir immer noch folgen?» Es kommen Zeiten, wo der Ruf erneuert wird. «Ja» dazu zu sagen, Jesus zu folgen, ist nicht nur eine einmalige Aktion. Da kommen neue Kreuzungspunkte, vielleicht mehrere Male im Leben, wo wir vor die Wahl gestellt werden, ob wir ihm weiter folgen wollen.

Jesus ruft heute. Er sagt genau das Gleiche zu dir und mir, was er zu Abraham, Mose, den Propheten, Königen und Jüngern, zu Asbjørn und Annie gesagt hat. Das wird immer so sein. Es ist nicht sicher, dass alle dazu bereit sind, nach China oder in andere fremde Länder zu gehen. Ich glaube auch nicht, dass sie das sollen, aber ich glaube, dass alle einen Ruf über ihrem Leben haben. Wir alle, die Jesus gehören, haben ein «Folge mir» über ihrem Leben bekommen. Der Heilige Geist hat zu mir geredet von Neujahr bis jetzt, dass eines der wichtigsten Dinge die uns in der Zukunft geschehen können ist, dass wir, jeder einzelne, herausfinden, was es in der Praxis bedeutet, Jesus nachzufolgen! Dass es unser Leben so beeinflusst, dass wir wirklich wissen, was das beinhaltet, und dass es Wirklichkeit wird für jeden Einzelnen. Das kann sowohl «Wüstenwanderung» als auch einen «sichtbaren» Dienst bedeuten. Ich selbst war 20 Jahre lang als hauptamtlicher Lieder- und Musikverantwortlicher und Evangelist in einer christlichen Organisation angestellt. Eines Tages sagte Gott mir, dass ich damit aufhören soll. Ich hatte keine Zweifel dass es Gott war, der geredet hat; sowohl als ich als 21-jähriger anfang zu reisen, aber auch als ich als 41-jähriger Bescheid bekam damit aufzuhören. Danach habe ich verschiedene Jobs gehabt, aber auch Arbeitslosigkeit und Krankheiten erlebt. Wenn ich zurückschauen glaube ich, dass Gott die ganze Zeit da war und die Regie hatte. Letzten Herbst habe ich erlebt, dass dieses «Folge mir» für mich bedeutete, mich als Präsident in Holy Riders zur Verfügung zu stellen. Einige andere erlebten, dass das gleiche «Folge mir» beinhaltete, aus der Zentralleitung herauszugehen. Das haben wir alle von dem gleichen Herrn gehört! Das Wichtigste ist nicht, was wir die ganze Zeit tun, ob wir mit einer «sichtbaren» oder «unsichtbaren» Aufgabe dienen, sondern dass wir ihm folgen! Mein großer Traum für Holy Rider ist, dass jeder einzelne von uns in das hineinkommt, was Gott für ihn hat. Dann glaube ich, können wir VIELE für Gottes Reich gewinnen, jeder mir der Gnadengabe, die er in vielen Variationen austeil.

Zum Schluss. Wir haben alle von Männern und Frauen gehört, die große Dinge im Reich Gottes getan haben, die Millionen von Menschen viel bedeuten. Namen wie Billy Graham, Reinhard Bonnke, usw. Aber die, von denen wir wenig oder gar nichts hören sind die, die ihnen selbst das Evangelium nahegebracht haben, so das sie gerettet wurden! Da war auch jemand, der gehorsam gewesen, und nicht sonderlich bekannt geworden ist. Aber Gott hat sie nicht vergessen! Das zeigt mir, das in Gottes Reich niemand unbedeutend ist. Sowohl du als auch ich kann eine BikerBibel weggeben, so dass jemand gerettet wird, den Gott wiederum zu großen Dingen im In- oder Ausland gebrauchen möchte. Er vergisst weder dich noch mich, der die BikerBibel verteilt, oder ihm auf irgendeine Art und Weise das Evangelium verkündigt hat. Also, es ist Potenzial in HR um Norwegen, Schweden, Deutschland, Europa zu verändern. Es können gewaltige Dinge geschehen, wenn Gott die Gelegenheit bekommt zu handeln durch sein: «Folge mir». Denn es dreht sich nicht ums, sondern um ihn, der unendlich viel mehr tun kann, als wir erbitten und verstehen. Es geht nicht um meine Welt, sondern um Gottes Reich. Es geht auch nicht um Holy Riders oder um andere christliche Organisationen, sondern um Gottes Reich!!! Es ist Gottes Reich, zu dem wir Menschen «rekrutieren» sollen.

Darum, Gott segne dich in deiner Nachfolge ihm hinterher. Er ist in der Lage, sowohl dich als auch mich zu Menschenfischern zu machen. Halleluja!

Brudergrüße, Rune Enstad

Kalenderen 2007

For treff forøvrig, se NMCU's treffkalender: <http://nmcu.org/tur>

30. april 2007:

Leveringsfrist, ryggmerkesøknader (søkes gjennom din avdeling)

24.-28. mai 2007

Norgestreffet i Skjåk! www.norgestreff.no

8.-10. juni 2007

Bedehusrally! HR Vestfold arrangerer treff på klubbhuset i Stokke!

23. juni 2007

Street Legal Fredrikstad
Arr: Holy Riders MC Racing
www.streetlegalfredrikstad.net/

28. juni - 1. juli 2007

Pilegrimstreffet på Dagali
Arr: Holy Riders MC

1.-5. august 2007

EMC-treff i Sverige! www.emc-rally.com

10.-12. august 2007

Aust-Agdertreffet
Arr: HR MC avd. Aust-Agder

Kafekvelder hos Indre Agder

Holy Riders MC Indre Agder inviterer til kafekvelder onsdager på klubbhuset på Håland! Dato: 9. mai, 23. mai, 6. juni, 20. juni, 15. august, 29. august.

Alle er velkomne!

For mer info: Kontakt Ole Kristian Øydna 480 27 450 eller Jan Fredrik Kirkedam 900 50 442 eller 410 28 899.

MC-rebusløp søndag 2. september 2007!
Me avslutter kjøresesongen med rebusløp for mc folket. Etter denne dato vil samlingane bli fredager i oddetalsvekene.

Tilbud til Holy Riders MC

Som en følge av undervisningen på Heppel-treffet (arr: HR MC Ytre Østfold) kommer Rex Media, Bokhandelen i Filadelfia Oslo, med følgende tilbud til Holy Riders MC:

TaleCD-serien «Bygg karakter for image!» (11 CDer) kr. 350,- fritt tilsendt. (Serien hvorfra Egil Svartdahl har hentet emner til undervisningen i fjor og i år på Heppel-treffet.)

I tillegg tilbys: 10% på alle taleCDer som produseres i Filadelfia - dvs talene fra ungdomsmøter, gudstjenester og kveldsmøter.

For å få disse prisene må man sende mail med bestillingen til: rexbok@online.no med opplysning om at man tilhører Holy Riders. Man kan gå inn gjennom Filadelfias hjemmeside til Rex Medias nettbutikk og se hvilke taler som finnes.

Med vennlig hilsen
Rex Media v/Audun Sporsheim

Annes redaksjonshjørne
power@holyridders.no

Overgitte mennesker!

Det er vår og det kribler i magen. Godt å kjenne sola og vårlufta og merke livet som spirer. «Nå skaper jeg noe nytt,» sier Herren. «Det spirer allerede fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ødemarken og stier i ørkenen.» (Jes 43) Jesus er livet! Grip det!

Mitt ønske for dette bladet er INSPIRASJON. Inspirasjon for en ny MC-sesong, i den tjenesten du står i eller skal inn i. Når jeg jobber med bladet blir jeg ofte berørt av det dere deler i artikler og vitnesbyrd. Noen ganger er det så sterkt at jeg kjenner (som Rune Enstad underviser om) at jeg blir satt på valg. «Anne, er du fortsatt villig til å følge meg?» Det er forskjell på å tro på Jesus og det å tro på Ham og følge Ham. I det siste spesialnummeret for jeg gikk ut i 2 års mammapermisjon (Power 3/04) delte Kirsten Marie og John Einar Johnsen vitnesbyrdet med overskriften: Jeg trodde, ja, men jeg fulgte Ham ikke.

En av artiklene som rører ved hjertet mitt er «To Russia with Love». Rene Changuon forteller her om turen til Russland med de aller første nytrykte russiske Bikerbiblene. Tenk å kjøre 5700 km på sykkel for å levere en bok på deres språk! Og alt de gikk gjennom av umenneskelige påkjenninger og vanskeligheter, og ikke en gang kunne være med å dele ut biblene på Den Røde Plass i Moskva, fordi sønnen havnet på sykehus. Var det dette de fortjente? Nei, de tenker ikke slik. For meg er disse menneskene et vitnesbyrd om Kristi tjenere som helhjertet gjør Guds vilje, og gjør tjenesten med iver, som for Herren og ikke for mennesker. Nå var det ikke en hvilken som helst bok de hadde med seg; det var Guds ord som er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd - evangeliet om Jesus og budskapet om frelse for alle som tror og bekjenner Jesus som Herre.

Noe av det siste min kjære far brant for før han døde var å gi nytestamenter til elever på skolene. Han var et raust og sjenerøst menneske som alltid tok seg tid til å snakke og lytte til mennesker han møtte på sin vei. Han hadde vært ungdomsskolelærer i over 30 år, og jeg tror virkelig han fikk et hjerte for ungdommene. «Jeg ser på dette som min tjeneste nå,» sa han til meg, 62 år gammel, etter å ha blitt friskmeldt av akutt blodkreft to ganger. Bare noen måneder etter døde han (11/1-07). I forbindelse med begravelsen kom det inn gaver på over 20.000 kr til Gideon Bibelmisjon. Guds ord fortsetter å nå ut til ungdommene. Det far hadde tro på lever videre, og vil få betydning for evigheten for mange mennesker! Far står som et eksempel for meg.

Bikerbibelprosjektet begynte med Guds vilje og umulige odds. Så kalte Gud uventede mennesker til å BE til å GI og til å GÅ. Mennesker som måtte ta bestemmelser i sitt liv som kostet og som handlet trofast på et «Følg meg» fra Jesus. Nå står et 3. opplag av den norske utgaven av Bikerbibelen for trykking. Vil du være med å fullføre dette oppdraget? Det haster! Bestem deg for hva du vil gjøre og handle på det du blir minnet om. Jeg ber om at Gud holder sin beskyttende hånd over ferdiggjørelsen og trykkingen, at de midler som må til kommer inn og at Ordet blir sådd i god jord. Tjen Herren med glede! Gud velsigne deg! (Pr 18/3-07 står det 222.797 kroner på Bikerbibelkontoen. Målet er 300.000!)

Jeg ønsker deg en berika MC-sesong i tjenesten du står i eller skal inn i! Vi ber om din ledelse himmelske Far!

Anne Skaia

Motorsyklist møter trailer og en engel

Den 18. august 2006, en veldig varm sensommerdag, ble verden snudd opp ned hjemme hos oss i Fredrikstad. Mannen min, Magne, hadde hatt tre svært harde arbeidsuker på rad og hadde avsluttet denne siste dagen med fire timer på jobb før han heiv seg på motorsykkelen kl 12.30 på vei til Vestlandet. Planen var at han skulle komme hjem igjen mandag ettermiddag for å feire bursdagen til eldstemann, Simen, som fylte 11 år. Men han kom aldri hjem til den bursdagen...

P Tekst: Tonia Sandvoll
Foto: Privat

Jeg må innrømme at jeg var litt imot turen, for jeg visste at han var sliten før han dro, og det er ikke et særlig godt utgangspunkt for en langtur. Jeg prata kort med han på telefon i 14-tiden, da han var en tur innom jobben til faren min før han dro videre.

Med tre unger i hus går tiden ganske radig unna, og da vi satte oss for å se Barne-tv sendte jeg en sms og spurte om det gikk bra med han og om han kom til å nå siste ferja. Han pleier som regel å få med seg meldingene og gi kjapp tilbakemelding, så det var i grunnen litt uvanlig at jeg ikke hørte noe denne gangen.

Nå var det Jesus som bar oss

Da telefonen ringte kl 20.40 trodde jeg det var han. Jeg sto på badet og pusset tennene på yngstejenta vår, Gyri (4), mens Emilie (9) tok telefonen. På henne hørtes det ut som om det var en telefonselger, så jeg var veldig avmålt da stemmen i telefonen lurte på om jeg hadde noe slektskap med Magne Sandvoll. «Ja, jeg er kona hans,» svarte jeg. «Ja, nå skal du høre, jeg ringer fra Ullevål Sykehus.» Jeg kjente at pulsen steg. «Magne har vært utsatt for en ulykke.» Jeg kjente en klump i magen og at tårene begynte å presse på. «Han har kollidert med et vogntog.» Der ség jeg ned i knestående mens jeg hikstet:

«Åh, kjære Jesus!» Det var ikke bare et utbrudd fra min side, men en intens bønn. Mens hun fortalte at ulykka ble meldt inn kl 18.10, at han nettopp hadde ankommet sykehuset med Luftambulansse, og at situasjonen ennå var uavklart da han fortsatt var til undersøkelse på akuttmottaket, kjente jeg at Jesus løfta meg opp.

Gyri hang rundt halsen min for å trøste meg og gråt fordi jeg gråt, og Emilie skjønte ingenting. Jeg var sikker på at han kom til å dø. Motorsykel mot trailer er håpløse odds.

Sykepleieren fortalte videre at han hadde brudd i en arm. Det visste de. De trodde ikke han hadde hodeskader eller alvorlig skade på vitale organer, men at det var for tidlig å si helt sikkert ennå. Jeg kjente et ørlite håp.

Da jeg hadde lagt på røret, reiste jeg meg opp og vendte meg til Jesus: «Okay, Jesus, hvis det er sånn at jeg blir alene med tre unger nå, så vet jeg at du har kontroll. Du slipper oss ikke. Om vi ikke klarer å beholde huset, så vet jeg at du ikke setter oss på gata. Jeg vet at du er enker og færløses hjelper, så dette skal vi klare. Du og jeg sammen!» En merkelig og trosstyrkende opplevelse. Jeg kjente at nå var det Jesus som bar oss.

Innover til Ullevål og det uvisse

Plutselig ble det mye å organisere. Jeg måtte ringe etter noen som kunne passe barna, og en herlig familie i menigheten stilte opp tvert og kunne ta dem med seg hjem så de kunne overnatte der. Gyri måtte ut av pysjen, og klær og utstyr måtte pakkes til alle mann. Jeg var i sjokk, så jeg var egentlig iskald og konsentrert om alt det praktiske. Simen var hos en kamerat i nabohuset. Emilie gikk og hentet ham og fortalte ham hva som hadde skjedd, mens jeg ringte moren min og svigermor for å informere.

Mens jeg ventet på barnevaktene, klemte jeg Bibelen min inntil meg og hørte på en utrolig sterk sang med gruppa Newsboys. En sang jeg har hatt i bakhånd til nådens stund: «When the tears fall». Og jeg kjente troen steg i hjertet etter som jeg sang med av full hals.

(Ref.)

When hope is lost
I'll call you Saviour
When pain surrounds
I'll call you Healer
When hope is lost
You'll be the song within my heart

I will praise You
Jesus, praise You
When the tears fall
Still I will sing to You

Barnevaktene kom og tok med seg barna, etter deres eget ønske. De ville ikke være hjemme uten mamma eller pappa. Så kom moren min og hentet meg, før turen bar innover til Ullevål og det totale uvisse. To kjappe sms'er, så var Holy Riders sin bønnering og menigheten i aksjon i bønn for oss. Siden spredde det seg til alle deler av landet via familie, venners venner og kontakter. Helt fantastisk! Ole Kristian Kjenes ringte meg i bilen og meldingene strømmet på. Det var bare så enormt sterkt å kjenne omsorgen fra folk og vite at bønn utretter så utrolig mye mer enn hva bare gode tanker gjør!

Hundre sms de første to døgn

Vi ankom Ullevål ca kl 23.30. Det var så travelt på avdelinga der han lå at det ble en lang time på venteværelset før jeg fikk komme inn til ham. Til slutt kom endelig ansvarlig sykepleier ut til oss og forklarte litt, men man klarer ikke forberede seg helt.

Der lå han. Som en voksdukke kopi av seg selv, i narkose, med respirator og tape på kryss og tvers i ansiktet for å holde den på plass. Krage rundt nakken, dren ifra lunga og en svær bandasje rundt høyre underarm og hånd. Vakt-havende kirurg kom og informerte om skadene: Sammenklemt høyre lunge, brudd i venstre krageben, brudd i to ribben samt brystbenet, noen ufarlige brudd i ryggen og kompliserte brudd i høyre underarm og hånd. Nakken var de usikre på, så den skulle sjekkes nærmere dagen etter. Der viste det seg å være en knust skive som måtte fjernes og to virvler stives av.

Etter at kirurgen hadde sagt sitt, skjønte jeg for første gang at han kom til å overleve dette. Ingen skader i hodet, vitale organer (bortsett fra den ene lunga), bekken eller bein! Det var da virkelig utrolig etter et møte med en trailer! Kirurgen poengterte at han hadde hatt bra MC-utstyr, og spesielt ryggskinna hadde nok tatt mye av trøkken. Det er jeg enig i, men vi kommer nok ikke utenom englevakt her!

Jeg var der en times tid og strøk på han og bad før jeg ble med hjem til foreldrene mine for å sove litt, men mye søvn ble det ikke.

To urolige timer med søvn var alt jeg fikk til, så var det tid for å sende meldinger og ringe til fjern og nær. Som bønneringsmedlem var jeg

veldig bevisst på at jeg skulle sende hyppige, oppdaterte tilbakemeldinger, for jeg har stor tro på konkret bønn. Desto mer konkrete meldinger man får, desto enklere er det å be og å engasjere seg i bønn. Jeg sendte sikkert hundre meldinger de første to døgnene.

Narkose i fem døgn

Bursdagen til Simen kom, men pappaen kom ikke. Han lå i narkose på sykehuset. Det var en spesielt vanskelig dag, men vi fikk til en slags feiring takket være familie som stilte opp og pyntet, lagde middag og kake.

Magne ble liggende i narkose i fem døgn. Det var lange dager med blandede følelser. Mye grining og savn. Var ikke vant til å ikke kunne få kontakt med han, og det tøffeste var alt det praktiske som måtte ordnes midt oppi alt det følelsesmessige kaoset. Mange ting var det bare han som hadde kontroll på, og jeg måtte til å nøste opp i det uten mulighet til å spørre ham om noe. Trøsten var at jeg visste at dette var en begrenset periode og at for hver dag som gikk, fikk skadene tid til å heles mer uten at han plagdes med det.

Da arm og nakke var vellykket operert, kom endelig dagen da han skulle vekkes. Litt baksete ble det, men jammen var gleden stor over å se at armer og bein beveget seg som de skulle.

Tøffe dager før situasjonen plutselig snudde

Etter en uke på Ullevål, ble han flyttet til sykehuset i Fredrikstad. Da fikk endelig ungene besøkt han. Det ble et sterkt møte, for han gikk på store doser morfin og røra fælt. Dessuten kjempa han med pusten, så han måtte ha surstoffmaske. Full av ledninger var han også. Han så slett ikke ut sånn som han pleide. Gyri ville

ikke se på han, så hun satt på gulvet og tegnet. De andre to stod rundt senga og gråt.

Det ble noen tøffe dager med mye smerter og pusteproblemer, før situasjonen plutselig snudde og han gjorde store framskritt daglig. Totalt lå han tre uker på sykehuset, før han ble skrevet ut. Jeg hadde regnet med minst seks uker.

Første søndag han hadde permisjon fra sykehuset, var vi på møte i menigheten vår. Det var også sterkt. Han var totalt overveldet over all forbønn og omtanke fra fjern og nær.

Trosstyrkende å se Guds omsorg gjennom mennesker

Han husket ingenting av ulykka, og gjør fortsatt ikke det, men vi har fått vite i etterkant at han kom til Haukeligrend før han møtte en trailer fra motgående felt i ferd med å krysse veibanen hans. Veien var dermed helt blokkert og han hadde ingen mulighet til å kjøre utenom. Det er fortsatt mange spekulasjoner om hvorfor de ikke så hverandre i tide. Kanskje ble Magne blendet av sola? Og alle MC-folk vet at en sykkel fort kan bli usynlig i trafikken, så kanskje var det det som skjedde? Vi vet ikke.

Han er ennå sykemeldt på grunn av den ene hånda. Mannen er jo selvstendig næringsdrivende håndverker, så det har vært noen økonomiske utfordringer oppi dette også, men jeg føler meg temmelig trygg på at Gud ikke slipper oss. Hittil har det i hvert fall vært veldig trosstyrkende å se Guds omsorg for oss gjennom mennesker rundt oss!

En ting er alle enige om, både kristne og ikke-troende: At Magne lever i dag og at han ikke fikk alvorligere skader skyldes englevakt. En engel på rett sted til rett tid. Bare Guds nåde!

Honda VFR en før ulykken...

Familien Sandvoll, des-06. Tonia og Magne med barna Simen (11), Gyri (4) og Emilie (9).

Power Prayer

Takkeemner:

- Jesus, takk for et inspirerende årsmøtet med enhet og godt fellesskap!
- Takk for at det ordnet seg med referent og akkurat nok kandidater inn i sentralstyret.
- Takk for at den russiske Bikerbibelen er under utdeling!

«*Legg din vei i Herrens hånd, stol på ham, så griper han inn.*» (Salme 37,5)

Bønneemner:

- Herre, vi ber for det nye styret: Rune Enstad, Kjartan Reime, Magnus Skartveit, Solveig Sisjord, Bent Risøy, Kristin Fossum. Beskytt dem og familien, gi dem visdom og glede i arbeidet.
- Vi ber for Conny og Roger, som er nye ledere i Tyskland. Velsign dem og gi dem visdom.

• Vi ber for en ny treffsesong, om velvilje og åpenhet for evangeliet. La kaffeteltet bli en enda større velsignelse og oase på treff, hvor folk ønsker å være og møter deg.

• Jesus, styrk og led treffsjeff Kristin Fossum, åpne dører for Pilegrimstreffet.

• Vi ber om mer enn nok penger til trykkingen av ny norsk BikerBibel. Velsign midlene og åpne dører for at nytt opplag blir ferdig for utdeling denne sesongen.

• Jesus, vi ber om at mennesker tar imot deg!

• Vi ber om at Jesu vilje skjer i klubben!

Bønneringen, tlf: 957 89 474